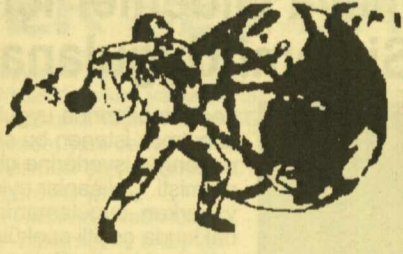

Kıbrıs'ta

G Sösyalist ERÇE

K Siyasi Gazete

Şubat 2004, Yıl 7 Sayı:113 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

ÜLKEMİZİ BÜTÜNLEŞTİRECEK, HALKIMIZIN MÜCADELE BİRLİĞİDİR

HAYDI NİSAN'DA REFERANDUMA

● İnönü Meydanı'ndan, Doğancı'dan, Barış Ateşlerinden,
Sandıktan Aldığımız Güçle Haydi Referanduma!

● BMBP'nin Önderliğinde Hep Birlikte Referanduma ve
Referandumda "EVET" e!

Türkiye'de Yerel Seçimler

Türkiye'de yerel seçimler yaklaşıyor. AKP, emperyalist güç merkezlerinin sözcüsü ve işbirlikçisi bir parti olarak yerel yönetimleri de gasp etmek istiyor. CHP ise halka ve emekçilere sırt çevirmiş görünüyor. Ülkenin demokratikleşmesi, Kürt sorunun demokratik çözümü, ülke kaynaklarının bir avuç haramzadenin elinden kurtarılması, emperyalist merkezlerin açık pazarı haline getirilmiş Türkiye'nin gidişatını değiştirmek için çırpınan halkı duymuyor.

Sayfa 11'de

KSP, Ankara'nın "Yeni Planlarının" Peşinde Koşulmasını Onaylamıyor

Kıbrıs Sosyalist Partisi MGK kararı ile birlikte ortaya çıkan, TC devleti ve hükümetinin yeni planlarla kamuoyu yaratması konusunda bir basın açıklaması yayınladı.

Basın açıklamasında Ankara'nın yeni planlarının anlaşmaya değil anlaşmamaya doğru gittiğini ve Kıbrıs'ta tüm barış yanlılarını buna karşı durmaya çağırdı.

Sayfa 2'de

HER ŞEY BARIŞ VE BİRLİK İÇİN

Cenk Mutluyakalı yoldaş, 20/01/04 tarihli Yeni Düzen'de çıkan yazısıyla bizi pek çok dertten kurtarmıştır. KSP-KSG işte bu çerçevede, yani barışın, anlaşmanın elde edilmesi çerçevesinde, CTP hükümetine görevini yerine getirmesinde yardımcı olmak için, Mecliste CTP hükümetine onay verilmesi gerektiği, ve de onun sonuna kadar desteklenmesi gerektiği kanısındadır. Hasan Erçakıca yoldaşımız ise, 20/01/04 tarihli Yeni Düzen'de çıkan yazısıyla CTP'nin gerçekliğini ortaya koymaktadır.

Sayfa 3'te

Başyazı

Her Şey Halkın Mücadele Birliği İçin

Yaklaşık üç yıldır halkımızın etkin sokak mücadelelerinde sosyalistler ön saflarda bulunmuş, önderlik etmişlerdir.

BMBP içinde ortaya konan "birlik" çalışmalarında halkımızın başarıları ortadadır.

Daha bu sürecin başında "sizler AB'yi emperyalist görüyorsunuz, sizler Annan Planı'nı emperyalist bir plan olarak görüyorsunuz. Fakat bu mücadelenin içinde, zaman zaman da en önünde saf tutunuz.

Birçok "AB'ci bildirinin altına imza attınız" diyenler oldu. Hala daha denmektedir.

KSG ve KSP siyaseti halkımıza ve tüm dünyaya kendi özgür siyasetini duyurmuştur.

Bunu duyurmaya devam edecektir.

Emperyalizmin ve "anavatanların" ada üzerindeki hakimiyetleri kırılmadan Kıbrıs Halkı'nın hayır yüzü göreceği yoktur.

Kıbrıs Türk halk muhalefeti çözümü ve barışa dönük örgütlemek, bu günkü rejime karşı direnmesini sağlamak için verilecek taktiki tavizler olduğu gerçeği süreçte kanıtlanmıştır.

Kıbrıs Türk Halkı'nı bitirdiğini, edilgenleştirdiğini, azınlığa düşürdüğünü sananlar meydanların gür sesi ile irkilmişlerdir.

Bu süreçte TC Devleti, işbirlikçiler ve Rum Yönetimi büyük hayal kırıklığı yaşadılar.

"Bitti" dedikleri Kıbrıs Türkü bitmediğini ve bitmeye niyetinin olmadığını dosta düşmana gösterdi.

Bu olgu sosyalistlerin ve sivil

toplumdaki sosyalist liderliğin başarısı ile doğru orantılıdır.

Tabii ki rejim ve arkasındaki güçler, bu oluşan halk muhalefeti dağıtmak için boş durmayacaklar, boş durmuyorlar. Bizlerin görevi rejimin, "anavatanların" ve emperyalistlerin gerçek yüzünü halkımıza ve dünya halklarına göstermektir.

Bu mücadele içinde "halkın birliği" her şeyin üstünde olacaktır.

Bu birliği zaafa uğratanlar, bu birliği rejime ve arkasındaki güçlere "yem" etmek isteyenler olacaktır.

Bizim görevimiz bununla da mücadele etmektir.

Bizleri "rejime hapsolmekle, seçim maskaralığıyla oyalanmakla, siyasi taviz vermekle" suçlayanların seçenekleri nedir??

Tek seçenekleri "günlük ucuz kahramanlıkla, ruhlarını kurtarmak" olmuştur.

Bizler, önümüzdeki süreçte de rejimin ve arkasındaki tüm güçlerin gerçek yüzünü gösterecek mücadeleyi verirken "Annan Planı'nın" kayıtsız şartsız Nisan ayında referanduma sunulmasının da mücadelesini vereceğiz.

Halkların bağımsızlık kavgasını kavramak, emperyalizme karşı sürekli mevzi kazanmak ve koşulları sınıf mücadelesinin ilerlemesine müsait kılmak gerekmektedir.

Bizim bu siyasetimizi teslimiyetçi ve burjuva siyaset olarak değerlendirenlere diyoruz ki, biz halkın yanında yer alıyoruz, sizlerde sırça köşklerinize erişilmezleri oynamaya devam edin.

KSP, Ankara'nın "Yeni Planlarının" Peşinde Koşulmasını Onaylamıyor

Kıbrıs Sosyalist Partisi MGK kararı ile birlikte ortaya çıkan, TC devleti ve hükümetinin yeni planlarla kamuoyu yaratması konusunda bir basın açıklaması yayınladı. Basın açıklamasında Ankara'nın yeni planlarının anlaşmaya değil anlaşmamaya doğru gittiğini ve Kıbrıs'ta tüm barış yanlılarını buna karşı durmaya çağırıldı. Ankara'nın ve diğer güçlerin Mayıs'ta atlatma çabaları olarak değerlendirildiği bu girişime şiddetle karşı çıktı. Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kazım Öngen 23 Ocak 2004 tarihinde konuyla ilgili basına yaptığı açıklamada;

"Kıbrıs sorununa dönük daha da hareketlenen bir evreye girilmektedir. Görüşme sürecinin ve buna bağlı olarak "çözümün" er geç olacağını gören Ankara, şimdi de kendi özel çıkarlarının peşinde. Annan Planı temelinde bir çözüme dönük halkımızın istenci ortada dururken, Ankara'nın kendine dönük özel istek ve

şantajları gün geçtikçe artmaktadır. Sömürgeci bir anlayışla "Kıbrıs'ın Kuzeyi bizindir" diyen çevrelerle, "Kıbrıs'ı ve Kıbrıs Türkü'nü siyasal rehine kullanarak AB yolunda mesafe alalım. Kıbrıs'ta da uluslararası hukuk dışındaki konumumuz artık sorgulatılmayacak, İngiltere gibi "yasal bir askeri üs" alalım" demektedirler. Son dönemin hazırlık ve çabaları bu yönde gözükmektedir.

Kıbrıs Türkleri'nin ezici bir çoğunlukla kabul ettiği "Annan Planı" üzerinde değişiklikler yapma çabaları gittüğünü gizlemeyen Ankara, "Tutum Belgesi" adı altında yeni hazırlıklar peşindedir. Bu hazırlıklardan ve içeriğinden haberdar olmayan halkımız bunun sonucunu kabul etmeye zorlanacaktır.

Seçimler sonrası oluşan hükümet de bu "hazırlığı" hayra yormakla meşguldür. Oysa Ankara'nın böyle bir hakkı ve yetkisinin olmadığı tüm dünyaya haykırılmalıdır. MGK'nın bizler adına ne

söyleyeceğini peşinen kabul etmek, aslında MGK'nın ülkemiz üzerindeki etkinliğini kabul etmektir. MGK'dan umut beklemek, kendi halkından umudu kesmektir. Bu halk 2 yıldır rüşünü ispat etmiştir.

Denktaş'ı görüşmecilikten alacak, Annan planı zemininde Nisan'da referanduma gidilecek bir sürecin gerçekleşebilmesi için halkımızın örgütlü sokak mücadelelerine çok iş düşecektir.

Kıbrıs Sosyalist Partisi çözüm sürecinde Ankara'nın ve diğer güçlerin "Mayıs'ı atlatma" çabalarına ve Kıbrıs'ta yeni askeri üsler talebetme yaklaşımlarına şiddetle karşıdır. Mevcut tüm askeri üslerin ve güçlerin gitmesini talebeden partimiz, yeni üsler talebi gelirse şiddetle karşı çıkacaktır.

Yabancı üs ve askeri güçlerden arınmış bir ülke talebederken, önümüze sürülecek senaryolara hep birlikte dikkat etmeliyiz" dedi.

Güney'e Çalışmaya Gidenler İçin Geçişlerde Kart Sistemi Uygulanacak

Güney Kıbrıs'ta çalışan ve işyerine gitmek üzere her gün sabahın erken saatlerinde Rum tarafına geçip akşam saatlerinde de dönen işçiler için sınır kapılarında yapılan geçiş işlemlerinin kolaylaştırılması iddiasıyla kart sistemine geçiliyor.

Barkod sistemi adı altında işleyecek sisteme yönelik hazırlıklar sürerken uygulamaya önümüzdeki günlerde başlanması hedefleniyor. Bunun için bilgi toplama yönelik formların doldurulmasının ise isteğe bağlı olması iddia ediliyor.

Hatırlanacağı gibi UBP-DP hükümeti döneminde Kasım 2003'te Güneyde çalışan çok sayıda Kıbrıslı Türk işçi,

geçiş kapılarında uygulamaya konulmak istenen bu sistem nedeniyle işyerlerine gidememişti. Çalışanlar eylem yaparken, uygulamanın esası hakkında çeşitli spekülasyonlar ortaya atılmıştı. Çalışanlar, "Bizden vergi alacaklar" derken; yetkililer, "Geçişleri kolaylaştırmak için barkod sistemine" geçileceğini iddia etmişlerdi.

O günlerde işçilerle birlikte hükümetin uygulamaya çalıştığı bu sisteme karşı çıkan CTP yetkilileri işçilerle birlikte Başbakanlığın önüne giderek barkot uygulamasını protesto etmişlerdi.

Geçtiğimiz günlerde ise CTP-DP hükümeti yetkilileri sabah saatlerinde Ledra Palace sınır kapısına giderek işçilere uygulamaya geçirmek istedikleri barkot sisteminin nasıl olacağını anlattılar. Polis Basın Subayı Niyazi Demirel'den edinilen bilgiye göre, işçilere verilmek istenen formlar barkod oluşturmak ve işçilerin güneye geçişlerini daha rahat yapmalarını sağlamak amacıyla hazırlandı. Ayrıca, formlarda işçilerin ne kadar ücret aldıklarına dair sorunun da bulunmadığı belirtildi. Ancak işçiler, bu sorunun kendilerine sorulduğu noktasında oldukça ısrarlı bir tavır sergiledi.

MÜZİKLE BARIŞA DOĞRU KONSERİ

Türkiye'de yaşayan Kıbrıslı Türkler'in buluşma noktası olan Kıbrıslılar Bilim, Eğitim, Sağlık Ve Dayanışma Derneği (KİBES) ile Yunanistan'da yaşayan Kıbrıslı Rum derneklerin federasyonu olan Kıbrıslı Dernekler Federasyonu (OKOE)'nun birlikte organize ettiği, Avrupa Birliği Kıbrıs Büyükelçisi Andriaan van der Meer'in himayelerinde düzenlenen "Müzikle Barışa Doğru" etkinliğinin ilk ayağı önceki akşam Lefkoşa'nın güneyindeki Strovolo Belediye Tiyatrosu'nda gerçekleşti. 850

kişilik bir salona sahip olan Tiyatro salonu izleyicileri sığmayınca birçok kişi geceyi basamaklara oturarak ve ayakta durarak izlemek zorunda kaldı. "Şarkılarımızı Kıbrıs için söylüyor, oyunlarımızı Kıbrıs için oynuyoruz" sloganıyla yapılan davete katılmak isteyen birçok Kıbrıslı Türk geceye kendi arabaları ile giderken, Ledra Palace geçiş noktasından arabası ile gele-meyenler için tahsis edilen 6 otobüs yetmeyeince, 7'inci otobüs gönderildi.

Geceye katılan yaklaşık bin kişilik kalabalık gecenin sonunda hem birbirinden güzel Türkçe ve Rumca şarkıları seslendiren "Kıbrıs'ta Barış İçin 2 Toplumlu Koro"yu, hem de birlikte oynayan "Barış İçin Adımlar İki Toplumlu Folklor Grubu"nu dakikalarca ayakta alkışladı. Salonu dolduran konuklar ve iki grup elemanları, gecenin sonunda birlikte "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez" ve "Kıbrıs Kıbrıslılarındır" sloganları attı. Saat 20.15'de başlayan "Müzikle

Barışa Doğru" etkinliğinde ilk olarak OKOE; KİBES temsilcileri ve Avrupa Birliği Kıbrıs Büyükelçisi Andriaan van der Meer birer konuşma yaparak Kıbrıs'ta barışa olan gerekliliği ve özlemi dile getirdiler.

"Kıbrıs'ta Barış İçin 2 Toplumlu Koro" ve "Barış İçin Adımlar İki Toplumlu Folklor Grubu" şarkı ve gösterilerini iç içe sundu.

"Kıbrıs'ta Barış İçin 2 Toplumlu Koro" Dostluğun Baladı, Eftelya, Elleri Kınalı, Keder, Dünya, Mevsimi Geldi Artık, Ve İşte Kardeşim, Özgürlük gibi şarkıları seslendirirken; "Barış İçin Adımlar İki Toplumlu Folklor Grubu" ise, Azize, Elek ve Orak, Karşılama, Bardak, Zeybek ve Susta gibi oyunları oynadı. Bardak Oyunu'nda folklorcunun 13 bardak birden taşıması ve bardakları koyanların sandalyeye çıkma ihtiyacı hissetmesi hayretle izlendi.

ÜNLÜ SANATÇILAR

"Müzikle Barışa Doğru" Şubat 2004 ayı içerisinde önce 16 Şubat'ta Atina'da ve ardından 19 Şubat'ta İstanbul'da gerçekleştirilecek etkinliklerle tamamlanacak. Atina ve İstanbul'daki etkinliklere Türkiye ve Yunanistan'ın ünlü sanatçılarından da birlikte sahne almaları hedefleniyor.

"Birleşik ve Federal Bir Kıbrıs için Gençlik" ana sloganı ile gerçekleştirilecek etkinliğin diğer sloganları ise şöyle; "Kıbrıs, Kıbrıslılarındır.", "Birlik, Mücadele, Dayanışma" ve "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez."

Eylem sırasında Gençlik Örgütleri'nin ortak bir deklarasyon yayınlacakları belirtilirken, Kıbrıs'ta barışa inanan herkese bu geziye katılma çağrısı yapıldı.

Geziye katılmak isteyen Kıbrıslı Türkler için tüm bölgelerden otobüsler kaldırılacağı, otobüslerle geçiş noktalarına taşınacak olan katılımcıların daha sonra güneye geçip, orada kendilerini bekleyen otobüslerle Trodos'a götürüleceği bildirildi. Otobüslerin kalkış yeri ve saati hakkında ilerleyen günlerde bir açıklama yapılması bekleniyor.

BARIŞ YANLISI GENÇLER TRODOS'TA BULUŞUYORLAR

Trodos'a Gezi
15 Şubat Pazar
Politik-Kültür
etkinliği saat 11:00'de Platanya'da
"Birleşik-Federal bir Kıbrıs için Gençlik"
DÜZENLEYENLER
CTP, TKP,
BKP, ÇAP,
YBH, KSP
GENÇLİK BİRİMLERİ
OTOBÜLER LEDRA PALAS, STROVOLOS VE PERGAMA BARIKATLARINDAN
SABAH SAAT 8:00'DE HAREKET EDECEK.

Bir süreden beridir toplantılar gerçekleştiren Kıbrıs Türk ve Kıbrıs Rum barış yanlısı gençlik örgütleri 15 Şubat tarihinde ortak bir etkinlik düzenleme kararı aldı.

AKEL gençlik örgütlenmesi olan

sene Kıbrıs'taki gelişmeler ve geçişlerin serbest bırakılması nedeniyle iki toplumun gençlik örgütlerinin ve tüm barış yanlısı Kıbrıs Gençliği'nin buluşacağı bir geziye dönüştürüldü.

İHTİYAT SANDIĞI, ÇALIŞANLARIN HAKKINI GASPEDİYOR

Her yıl başından hemen sonra İhtiyat Sandığı geçmiş yılın faiz oranlarını hesaplayarak işçilerin ihtiyat sandığındaki birikimlerini belirler. Ancak bu yıl aradan bir aya yakın bir zaman geçmesine rağmen İhtiyat Sandığı yönetiminin hala daha 2003 faiz işlemlerini yapmadığı bildiriyor. Ekonomik sıkıntı içerisinde olan işçiler dönem dönem bu yatırımlarını çekmekte ve geçimlerini bu şekilde sağlamaktadırlar. Bugün ihtiyat sandığına baş vurup yatırımlarının bir kısmını çekmek isteyen işçiler bu hesaplamalar yapılmadığı için paralarını çekemediler.

Gardaş Kültür Merkezi'nde Türkçe ve Rumca Dersler

Kıbrıs'ın ilk ortak kültür merkezi olma özelliğini taşıyan Gardaş Kültür Merkezi'nden yapılan açıklamaya göre, geçtiğimiz yılın Eylül ayında Birleşmiş Milletler Proje Destek Fonu'na hazırlayıp sundukları kapsamlı proje destek görmedi. Yapılan açıklamada projenin Türkçe, Rumca dil kursları, tiyatro, sinema, müzik atölye çalışmaları ve Lefkara işi, seramik, tahta oymacılığı gibi el sanatları derslerini kapsadığı ve eğer proje destek almış olsaydı, şu an bu faaliyetlerin profesyonel hocalar eşliğinde başlatılmış olacağı belirtildi. Gardaş Yönetim Kurulu yaptıkları toplantıda faaliyetlerin bundan sonra "Gönüllülük" ilkesine bağlı olarak devam etmesi kararı aldıklarını belirttiler. Bu yönde yapılan çalışmalar çerçevesinde Türkçe dil kursu geçtiğimiz günlerde başladı. Rumca kurslarının ise önümüzdeki günlerde başlayacağı açıklandı. Açıklamada ayrıca gitar kurslarının da başlamış olduğu ve yakın bir gelecekte fotoğrafçılık kurslarının da başlamasının planlandığı belirtildi. Açıklamada irtibat telefonu olarak 0533 863 66 60 verildi ve şu çağrı yapıldı: "Kıbrıs adası üzerinde ortak bir yaşamın mümkün olduğuna inanan herkesi Gardaş'a katılmaya ve destek olmaya çağırıyoruz."

Belediye Çalışanlarının Talepleri

Belediye çalışanlarını temsil eden dört sendika Dev-İş, BES, Bel-Sen ve Mağusa Türk Genel İş sendikaları ortak toplantı yaparak yeni hükümetten taleplerini açıkladılar. Uzun zamandır, yasa geçmeyen ve belediyelerde çalışanların tayin, terfi, istihdam ve emeklilik koşullarını düzenleyecek yeni yasanın geçirilmesini istedikler. Geçmiş hükümetlerin bu yasaları geçirmemek için mazeretler ürettiğini açıklayan sendikalar CTP-DP hükümetinden programlarında söz verdikleri gibi bu yasayı geçirmelerini talep ettiler. Sendikalar "Kıbrıs'ta Çözüm ve AB hedefi olan hükümetin geçireceği yasalar mutlaka ki AB normlarına uygun olacaktır.

HER ŞEY BARIŞ VE BİRLİK İÇİN

Cenk Mutluyakalı yoldaş, 20/01/04 tarihli Yeni Düzen'de çıkan yazısıyla bizi pek çok deritten kurtarmıştır. KSP-KSG işte bu çerçevede, yani barışın, anlaşmanın elde edilmesi çerçevesinde, CTP hükümetine görevini yerine getirmesinde yardımcı olmak için, Mecliste CTP hükümetine onay verilmesi gerektiği, ve de onun sonuna kadar desteklenmesi gerektiği kanısındadır.

Hasan Erçakıca yoldaşımız ise, 20/01/04 tarihli Yeni Düzen'de çıkan yazısıyla CTP'nin gerçekliğini ortaya koymaktadır. Son CTP programında da ortaya konduğu gibi CTP Kıbrıs sorununu Türkiye ile birlikte halletmeyi programına almış bir partidir. Yoldaş "varsa da yoksa da Türkiye ile" demektedir!

Bu iki yazıda ortaya konan iki nokta bir aradadır. Hem de sadece Kuzey'de değil, Güney'de de durum budur. AKEL'li yoldaşlarımız da, Güney'de, Papadapulos ve DISİ (ve de Ulusal Konsey) üzerinden, Yunanistan'la uyum içinde hareket etmektedirler. Papadapulos'un Yunanistan'a 18 Ocak tarihli ziyaretiyle yapılan budur.

KSP-KSG, "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" siyasetiyle Kıbrıs'ın önündeki acil sorun olarak, emperyalistlerin Kıbrıs'tan kovulması sorununun çözülemeyeceğini; ayrıca emperyalizm şartlarında bir barışın elde edilmesinin de çok zor olduğunu, bu zorluğun bir yandan Kıbrıs'ta üstünlük elde etmek isteyen emperyalistlerin çokluğu, dolayısıyla bunların kendi aralarındaki çıkar çatışmasını uzlaştırmalarının zorluğu (kaldı ki emperyalizmin genel eğilimi halkları kendilerinin hegemonyasındaki en kötü şartlarda bile olsa barış içinde yaşatmak değildir) öbür yandan, bu siyasete uygun iş yapan Kuzey ve Güney'deki barış taraftarı partilerimizin de kaçınılmaz bir şekilde, yabancı emperyalistlerin çizdiği çerçevede içinde, yabancı emperyalistlerin çıkarlarının korunmasına göz yumarken, kendi emperyalistlerinin (sözde anavatanlar-yabancı emperyalistlerin bu parçalarının) ve kendi burjuvalarının (Kıbrıslı Rum ve Türk burjuvazisinin) çıkarlarını artırıp, karşı tarafın çıkarlarını azaltıcı konum-

lar elde etmeye çalışmak zorunda kalacaklarından kaynaklandığını ortaya koymuştur.

Bugün, Kıbrıs'ın hem Kuzey'inde, hem de Güney'inde "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" siyasetinin başını çeken iki partimiz iktidardadır. Hem de iktidarın büyük parçaları olarak.

KSG bu yoldaşları yıllar öncesinden "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" siyasetinden ne anladıklarını, detaylandırarak ortaya koymaya, ve bu ortak siyaset çerçevesinde tüm Kıbrıs'ın tüm barış güçlerini birleştirip, onların bu siyasetinin zaferini elde etmek için birlikte çalışmaya çağırıştır.

Yoldaşlar bunu yapmadılar.

Şimdi ise onların bu "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" siyasetinin somut şekli olarak BM tarafından önümüze konan emperyalist reziliğin "tartışılarak" her iki kanadın kendi çıkarına "iyileştirilmesini", ya da "yaşayabilecek bir anlaşma elde edilmesini" öneriyorlar.

KSP-KSG, CTP (CTP-DP) hükümetini anlaşma elde etmek için, Annan Planı temelinde "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" elde etmek için kurulmuş bir hükümet olarak, Güney'de de AKEL (AKEL-DİKO-EDEK) hükümetini Annan Planı temelinde "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" elde etmek için kurulmuş bir hükümet olarak destekleyecek, onların "görüşmeleri" üzerinden bu anlaşmayı elde etmelerini, bu süreç ya anlaşma, ya da çıkmaza girerek bitinceye kadar destekleyecektir.

KSP-KSG bu görüşmelerde şu veya bu tarafın Annan Planı'na önerdikleri şu veya bu değişiklik taleplerinin hiçbirini desteklemeyecektir. BM'ye terk edilen, BM'ninde emperyalistlerin çıkarlarını gözetenerek ele aldığı bizim sorunumuzda, ülkemizin geleceği hakkında, şu veya bu "anavatanın", şu veya bu milliyetten Kıbrıslı burjuvanın çıkarını savunma konumuna düşmeyi asla ve asla kabullenmeyecektir. Yoldaşlar bir

araya gelsinler ve de gereğini, kendilerine yakışanı yapsınlar!

KSP-KSG, BM, dolayısıyla AB, ABD, İngiltere tarafından halkımıza empoze edilen bu emperyalist anlaşmayı, bu güçlerle birlikte hareket eden sözde anavatan Yunanistan ve Türkiye'yi, tüm bunların ülkemize yaptığı empozeleri kabullenmekten başka bir şey yapmayan "BM çatısı altında, birleşik, federal ve AB üyesi Kıbrıs" siyasetinin tüm savunucularını protesto ederken, tüm emperyalistlere ve onların siyasetine uyum sağlayanlara, "işte hendek işte deve, ya aşarsınız, ya da gidersiniz" demektedir.

KSP-KSG, bu çerçevede, Hasan Erçakıca'nın 19/01/04 tarihli Yeni Düzen gazetesindeki yazısında ortaya konan, ve Kıbrıs halkının, Kıbrıs'ın geleceğiyle ilgili olarak tümünden devre dışı bırakılmasını amaçlayan siyasetini, yani kitle örgütlerimizin "barış için harekete geçmemesi gerektiği" siyasetini, bu teslimiyet siyasetinin aşırı sonucu, kaçınılmaz ve mantıklı sonucu olarak lanetler. Yeni Düzen ve CTP'yi, halkımızı barış sürecinin tümünden dışında tutmayı planlayan bu yoldaş, kendine çekti düzen vermezse, safarından atmaya çağırır.

KSP-KSG, tüm barışsever birey ve örgütlerimizi, Kuzey'de CTP (CTP-DP), Güney'de AKEL (AKEL-DİKO-EDEK) hükümetlerini desteklemeye çağırır. Bu partilerimizi ve onların hükümetlerini, yıllardan beri savundukları siyasetlerinin gerçekten barış ve birlik aracı olduğunu ispatlamaya, yani anlaşmayı elde etmeye çağırır.

KSP-KSG, tüm barışsever birey ve örgütleri, aynı amaçla, bu hükümetlerin barış ve birliği elde etmelerine yardımcı olmak için, barış ve birlik için her geçen gün daha geniş birlikler kurmaya, ve her geçen gün artan eylemlilikler örgütlemeye çağırır.

**Kahrolsun emperyalizm.
Yaşasın anti-emperyalist birleşik
cephe hükümeti**

NELER OLUYOR NELER

BARIŞ

Kıbrıs'ın Kuzey'inde Hükümet kuruyor.

Başbakanla yardımcısı Türkiye'ye çağırılıyor.

-hem de kaç kere-
Türkiye'de Milli Güvenlik Kurulu toplanıyor

Kıbrıs'ı konuşuyor.KKTC Cumhurbaşkanı -seçilmemiş de olsa- Türkiye'ye çağırılıyor.

TC Başbakanı Erdoğan Davos'a gidiyor. Hem AB'nin hem de BM'nin başıyla Kıbrıs'ı konuşuyor

-hemen peşinden KC
Cumhurbaşkanı Papadapulos da aynısını yapıyor.-

TC Başbakanı Erdoğan ABD'ye gidiyor ABD Başkanıyla -seçilmemiş de olsa- Kıbrıs'ı konuşuyor.

Kuzey'den Güney'den partilerimizin yöneticileri bir araya geliyor Kıbrıs'ı konuşuyor.

Bildiri yayınıyor. Sendikalarımızın, derneklerimizin yöneticileri aynen...

Partilerimizin, Sendikalarımızın, Derneklerimizin üyeleri nerede?

Örgütlü olmayan vatandaşlar nerede?

Oylarını verdiler, görevlerini bitirdiler mi?

Barış, dışarıdaki emperyalist güçlere halkımızı barış için örgütlemekten -ayaklandırmaktan korkan yerli güçlere yani bize barışı çok görenlere terkede-meyiz.

Barış için örgütlenmeli, barış için bir

araya gelmeli, barış için eylemler yap-malıyız.

ERÇAKICA'NIN YASAĞI

Erçakıca taviz vere vere barışı elde edecek. Barış taraftarlarının eylemine yasak koydu. Sağ kanada kaldı kitle eylemleri de.İşten atılan işçileri ayaklandırdılar.

Barışseverlerin tüm ve tam saldırı konumu çöpe atılıyor.

Örgütlü halk -eylemdeki barışseverler- yoksa, altımız oyulacak Erçakıca.

Ya onun gibileri çöplüğe
Ya da Barış!

BDH NEREDE?

Ne oldu o sivil insiyatife?

Seçim partisine dönüştürmek ister birileri BDH'yi

Ahali oy versin, kendileri seçilsin ve de halk çenesini kapasın.

Sivil insiyatif nerede?

BDH'nin Erçakıca'sı kimdir?

BMBP NEREDE?

Bildiri yayınlamak yetmez, barış ateşlerini yakın.

Erçakıca gibilerini boş verin.Yoksa saçgılar CTP'yi yiycekler,-bizim de midemize oturacak.-

KUYU KAZMAK

Bugün tüm Kıbrıs'ta siyaseti ve

örgütüyle barış için halkın örgütlülüğüne halkın ve hepimizin birlikteliğine kenetlenmiş tek parti KSP'dir.

Bu amaçla KSP ile birlikte hareket etmeyenler ona destek olmayanlar kendi kuyularını kazıyorlar. Çünkü barışın kuyusunu kazıyorlar.

ÇÖZECEKLER Mİ?

ABD-İngiliz hegemonyasına AB Kıbrıs konusunda uyarsa

Onu da
İran'ı, Suriye'yi, Irak'ı halletmeyi Rusya'yı, Çeçenistan, Gürcistan, Türki cumhuriyetler üzerinden sıkıştır-mayı, zayıflatmayı ABD önderliğinde yürütmek zorunda olduklarını kübü-lendikleri için yaparlarsa TC'yi bu işler için kollamayı-kullanmayı sürdürmeye karar verilerse

TC ve İsrail, bu işlerin halli kendi çıkarlarıyla çok çatışmadığı, kendilerine rol yanında pay da verildiği için tüm bunlara uymayı kabullenirlerse, Yunanistan ve KC'yi tavize zorlarsa çözerler.

İyi de, Kuzey'de Güney'de biz oturup seyredersek ha çözdüler ha çözecekler deyip durursak o zorunluluk niye?

Çek bir sınır Kıbrıs'ta geçişleri de barkodlu belgelerle yap Kuzeye biraz nefes aldır.

Sürsün bu rezillik biraz daha. İleride tekrar bakarlar duruma. Ağlamayana meme yok! Hak verilmez alınır!

Londra Mektubu

A. ONAL

Avrupa'da Devlet ve Hükümet Aklaması

Geçtiğimiz yıl yaz başında İngiliz Savunma Bakanlığı'nın bir üst yetkilisi ormanda ölü bulunmuştu. Polis raporuna göre Dr Kelly intihar etmişti. BBC'den muhabir Gilligan savaştan hemen sonra Irak'ta kitle imha silahları ile ilgili bir araştırma yaptı. Bunun yanında BBC'den Susan Watts da bu araştırmayı başka açıdan ele aldı. Gilligan ve Watts'un araştırmalarında hükümet ve devlet organlarında bu olayın ne kadar abartıldığını berrak bir şekilde görülmüyordu. Haber kamuoyuna açıklandı. Bunun üzerine Blair hükümeti ve devlet kurumları kendilerini aklamak için bir dizi entrikalara baş vurdular. 1990-1999 döneminde Irak'ta kitle imha silahlarını bulma konusunda sorumlu olan Dr Kelly gazetecilerle görüşmüş ve gözlemlerini anlatmıştı.

Hükümet günah keçisi olarak Dr Kelly'nin adını başına sızdırdı ve ardından rapor konusundaki abartmaların doğruluğunu savunmaya kalkıştı. Bu olaylar gelişirken Dr Kelly ormanda ölü bulundu.

Tony Blair hükümeti kendini aklamak için kamu soruşturması için Lord Hutton'u atadı. Başlangıçta Lord Hutton'un bağımsız olacağına inanılıyordu. Soruşturma sırasında hükümetin yaptığı bir dizi entrikalar ortaya çıktı. İngiliz kamuoyu bu soruşturma sonucunda hükümetin suçlu olduğu sonucuna vardı. Evet, BBC gazetecisi Gilligan 'ufak tefek hatalar' yapmıştı. Ancak devlet daireleri ve hükümet organlarının Gilligan'ın haberine karşı giriştiği kampanya inatlıcak değildi. İngiltere tüm dünyaya kitle imha silahları yüzünden savaşa gittiğini açıklamıştı ve bu konuda sahtekarlık yaptıklarını kabul etmek uluslararası mahkemelerde yargılanmak anlamına geliyordu.

Dr Kelly'nin ölüm olayından sonra hükümet, devlete sadık olan bir yüksek hakimi göreve atadı. Lord Hutton uzun yıllar Kuzey İrlanda'da devletin çeşitli kademelerinde görev yapmış bir hakim aynı zamanda bakanlıklarda çeşitli görevlerde bulunmuştu. İrlanda'da yaptığı uygulamalarından dolayı IRA örgütünün ölüm listesinde bile ismi vardı gelen haberlere göre...

İngiliz hükümeti ve devleti Irak savaşı konusunda şöyle veya böyle korunması gerekiyordu. İngiliz devlet makineleri çalışmaya başladı ve Lord Hutton sadece Dr Kelly'nin ölüm olayında devlet ve hükümet kurumlarının hata yapıp yapmadığını tesbit etmek için kolları sıvadı.

Ocak ayının son haftasında Lord Hutton hazırladığı raporu kamuoyuna sundu. Rapor silahlı güvenlik mensuplarının korunarak içeriğinin sızdırılmaması için "özen gösterildi". Buna karşın rapor kamuoyuna açıklanacağı gün İngiliz kamuoyunu yönlendirmede birinci sırada olan The Sun gazetesinde yayımlandı. Hükümet raporu basına sızdırmadığını ileri sürüyor. Lord Hutton polise "çağırda" bulunarak raporu sızdırmanın tesbit edilip yargılanmasını talep ediyor.

Ve aynı gün öğleden sonra Lord Hutton araştırmanın sonuçlarını açıkladı.

Sonuç:

İngiliz hükümeti bu konuda yaptığı bütün uygulamalarda suçsuz. Ancak Savunma Bakanlığı Dr Kelly'e ismini basına açıklayacağını önceden söylemeliydi. Suçlu BBC gazeteci ekipleri ve yöneticileridir.

Yani kelimenin tam anlamıyla İngiliz hükümeti ve devleti AKLANIYOR.

Öyle bir aklanıyor ki raporun açıklanmasından hemen sonra yapılan kamuoyu yoklaması halkın büyük bir çoğunluğunun bu raporu bir AKLAMA raporu (white-wash) olarak gördüğü ortaya çıkıyor.

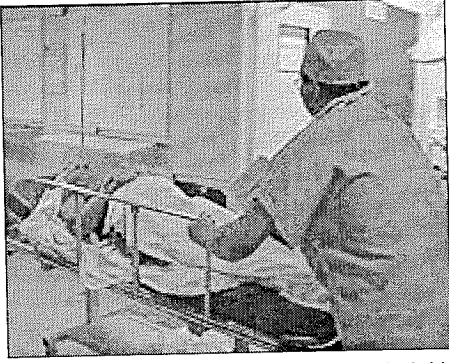
BBC üst düzey yöneticileri ve Gilligan BBC'den istifaya etmeye zorlanıyor ve istifa ediyorlar. Ancak istifa ederken rapordaki en berrak olguları dile getirerek ve raporun bir AKLAMA olduğunu söyleyerek...

Kim demiş derin devlet sadece Türkiye'de vardır diye....

Lord Hutton raporu İngiltere'deki derin devletin ne kadar etkili çalıştığının bir göstergesi olarak sırtıyor.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Fransa'da Sağlık Personeli Sokaklara Döküldü

Fransız hükümetinin sağlık servisindeki kısıtlamaları protesto amacıyla doktorlar, hastabakıcılar ve diğer sağlık servisi çalışanları Paris sokaklarında gösteri yaptılar.

Fransa Sağlık Hizmetleri dünya standartlarında en önde gelen ülkeler arasında. Her bin kişiye 9 yatak düşerken İngiltere'de bu sayı beş yatak olarak biliniyor. Fransa'da sağlık hizmetleri o kadar iyidir ki her hasta istediği uzman hekimi görebilir. Ve hiç beklemeden tedavisini yapabilir. Ancak Fransız hükümeti Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi girdiği ekonomik çıkmazdan kurtulmak için kısıtlamalara başvuruyor. Bu kısıtlamalardan sağlık hizmetleri de nasibini alıyor. Fransız hükümeti ekonomik çıkmazdan kurtulmak uğruna kendi halkının sağlığını bile çöpe atıyor.

Türkiye'de Cam İşçileri Grevde

Türkiye'de Kristal-İş Sendikası üyesi binlerce işçi Şişecam'a bağlı 13 iş yerinde greve gitti. Mersin, İstanbul, Gebze ve Lüleburgaz kentlerinde bulunan fabrikalarda greve giden işçiler ücretlerin enflasyon karşısında korunmasını ve sendikal nedenlerle işten atılanların işe geri alınmalarını talep ediyor.

Körfez Savaşı Etkileri Devam Ediyor

1990 Körfez savaşına katılan İngiliz askerleri ve sağlık personeli o dönemde ardarda aldıkları korunma aşıları nedeni ile sağlıklarını yitirdiler. İngiliz Savunma Bakanlığının tüm iddialarına rağmen 14 yıl önce aşıları alanların sakat kaldığı hatta genç yaşta hayatlarını yitirdiği basına gelen haberler arasında. İngiliz hükümeti gelen bütün taleplere rağmen bu konu ile ilgili bir halk soruşturması yapmayı reddediyor. Ancak hükümete olan muhalefet İngiliz Emek Partisi'nden de yükselmeye başladı.

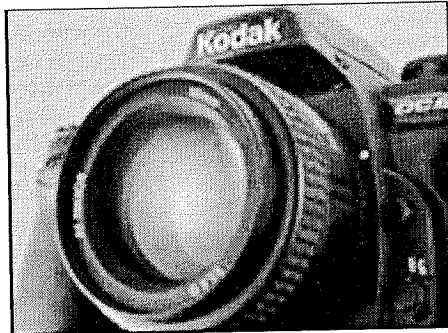
İngiliz Emek Partisinden Lord Morris bu olaylarla ilgili bir açıklama yaparak "yüzlerce Körfez Savaşı'nda görevli olanlar ya hasta olmuştur ya da erken ölüyorlar. Savunma Bakanlığı'nın bu konularla ilgili bir halk soruşturması yapmasının zamanı geldi" şeklinde konuştu.

İngiltere ve İskoçya'da Devlet Memurları Grevde

Ocak ayının son haftasında İngiltere ve İskoçya'da çalışan 9,000'den fazla devlet memuru düşük ücretlerden dolayı greve gitti. Sendikanın hükümetle görüşmelerinde, hükümetin ücret artışları talebine karşı duyarsız davranması nedeniyle devlet memurları sendikası (PCS) işçilere grev konusunda danışarak grev kararı aldı. Sendikanın üyelerinin büyük çoğunluğu grev için oy kullanarak hükümetin duyarsız tavrına karşı kızgınlığını sergiledi. İngiltere devlet memurları 10 yıldan fazladır hiçbir grev hareketinde bulunmamıştı. Grevle ilgili açıklama yapan İskoçya sendika yöneticisi Eddie Reilly işçilerin bu yıl enflasyonun altında ücret artışı almalarını kabullenemeyeceklerini açıkladı. Reilly ayrıca 10 yıldan beri grev veya herhangi bir protestoya gitmediklerini söyleyerek bu grevlerin son çare olarak gündeme geldiğini söyledi.

KODAK Şirketinde İşçi Kıyımı

Fotoğraf tekeli olan KODAK şirketi dünya çapında 15,000 işçi durduracağını açıkladı. 2003 yılında karlarının azaldığını bildiren KODAK şirketi gelecek üç yılda çalışan işçi sayısını %20 azaltmayı planlıyor. Böylece şirket bir milyar dolar tasarruf yapmayı hedefliyor. Fotoğrafçılıkta normal filmli fotoğraf makinası yerine dijital fotoğraf makinalarının hızla yer alması, KODAK şirketinin normal filmli fotoğraf makinalarının satışını birçok yerde durdurmaya gitti. Şirketten yapılan açıklamaya göre KODAK ABD, Kanada ve Batı Avrupa'da filmli fotoğraf makinesi satmayacak. KODAK şirketi başkanı dünya çapında 15,000 işçinin kıyımına "mutlak gereklilik" olarak bakıyor. Şirket başkanı devamla bu kıyımın "piyasa gerçeklerinin" sonucu olarak niteleyiyor.

KODAK şirketi 2002 yılında 113 milyon dolar kar yaparken 2003 yılında karlarını 19 milyon dolar olarak açıkladı.

Maddenin Yeni Bir Biçimi Bulundu

Bilim adamları yeni bir madde biçimi yaratarak ileride super iletkenler için kullanılacak maddelerin önünü açtı. Bilindiği gibi yakın geçmişe kadar maddenin beş biçimi vardı: Katı, sıvı, gaz, plazma ve bose-einstein yoğunlaşması.

Bilim adamları maddenin yeni bir biçimini potasyum atomlarını soğutarak yarattılar. Bunun adına da fermionik yoğunluk adını verdiler. Maddenin fermionik biçimi sayesinde normal oda sıcaklığında çalışacak super iletkenler geliştirilmesi planlanıyor.

Potasyum atomları eksi 272 santigrat derece soğutulduktan sonra manyetik dalgalar ve lazer ışınlarıyla manüpile edilerek fermionik yoğunluk biçimine dönüştürüldüler.

Irak İçin Yapılan Yardımlar Nereye Gidiyor

ABD kongresi geçtiğimiz yıl Irak için 18.6 milyar dolar "yardım" paketini onayladı. Bu yılın başında başlayan ihalelerden 5 milyar doları elektrik, su, hastane ve yol tamir için ayrıldı. 6 milyar doları da yeni Irak ordusunu eğitmek ve donatmak ve aynı zamanda Irak polisinin donanımlarını sağlamak için harcanacak. Ancak bu paraların gideceği yerler belli. Bechtel Grubu hala hazırda 1.8 milyar dolarlık ihale ile elektrik altyapısını tamir etmeye girişmişti. Irak'tan gelen haberlere göre Bechtel Grubu'nun elektrik altyapısını ciddi anlamda iyileştirmede olduğu görülüyor.

Amerikan hükümeti ayrıca Halliburton şirketine Irak'a petrol sağlama ihalesini vererek orada ihtiyaç duyulan petrol harcamalarını güvenceye aldı.

ABD'de yapılan incelemelere (Savunma İhaleleri Denetleme Komisyonu) göre Halliburton şirketi Pentagon'a tespit edilen fiyattan çok daha yüksek fiyata yakıt sattığı ortaya çıktı. Gerek Halliburton gerekse Bechtel şirketleri G. Bush ve yandaşlarının şirketleri olduğu ortaya çıkıyor.

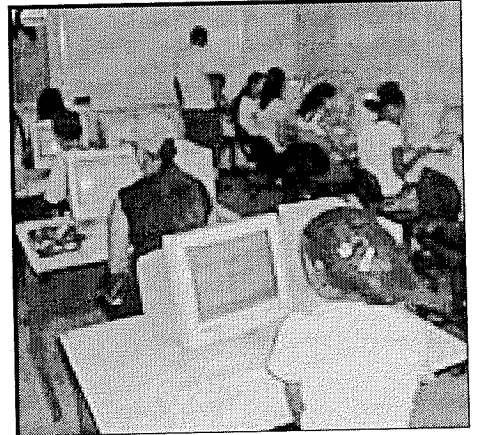
Kim demiş ihalelerde yolsuzluklar sadece Kuzey Kıbrıs'ta oluyor diye.....

Belfast'ta İrkçılığa Karşı Yürüyüş

27 Ocak, İnsanlığa Karşı Kıyım Günü olarak 1996'da Almanya tarafından ilan edildi. Bilindiği gibi 27 Ocak tarihinde Sovyet orduları, ikinci dünya savaşında, etnik azınlıkları yok etmek için kullanılan bir ölüm kampı olan Auschwitz kampında ki insanları kurtarmıştı. İşte bu gün insanlığa karşı kıyımı anma günü olarak hatırlanıyor. Bu bağlamda 27 Ocak tarihinde Belfast belediye binası önünde ırkçılığa karşı bir protesto yürüyüşü düzenlendi. Belfast Avrupa'nın ırkçı başşehri olarak isim yapmış bir şehirdir. İrkçılığa karşı bu protestoyu örgütleyenlerden Davy Carlin Belfast'ta 27 Ocak günü protestoyu düzenlemede ne kadar haklı olduklarını şu sözlerle dile getirdi: "21. yüzyılda hala daha azınlıklar önyargılarla ve tahammülsüzlüklerle karşı karşıya kalıyorlar. İnsanlığa karşı kıyımı anarken bu kıyımın hiçbir zaman unutulmadığını ve her yeni nesil için hatırlanması gereken bir gündür." Carlin devamla "daha önce toplum sektörüne karşı durmuştu. Şimdi de ırkçılığa karşı durmalarını arzu ediyoruz."

Belfast'taki eylemde sendika liderleri ile etnik gruplardan çeşitli temsilciler insanlığa karşı kıyımı ve ırkçılığı lanetleyen konuşmalar yaptılar.

Patentler Bedava Yazılımları Tehdit Ediyor

Dünya yazılım tekelleri azami karlarını koruma için gerek ABD'de gerekse Avrupa ve dünyanın diğer yerlerinde yeni yasalar geçirerek yazılımları patentleme yönüne gidiyorlar.

Bu patentleme sayesinde pahalı bir yazılım yerine bedava yazılımların etrafta dolması engellenmeye çalışılıyor. Bu konuda açıklama yapan Açık Kaynak Konsorsiyumu Başkanı Bruce Perenz Linux gibi işletim sistemlerinin seco davalarından çok yazılım patentleri ile öldürülmeye çalışıldığını söyledi. Yazılım patentleri bir icat patenti gibi değildir. Bir yazılım yazmadan önce patent araştırması o kadar geniş ki o patentlerin nerede başlayıp nerede bittiğini bile tespit edemezsiniz. Oysa teknoloji alanında benzeri ürünler bugüne kadar patentsiz bir şekilde piyasada satılıyordu. Avrupa Parlamentosu'nun yazılım patentleri konusunda ısrarcı olması Avrupa'da da bedava yazılımlara kısıtlama getirecektir.

ERBİL'DE KÜRTLERE SALDIRI

Irak'ın kuzeyindeki Erbil kenti, bayramın ilk gününde kanlı bir saldırıya sahne oldu. Kürdistan Demokrat Partisi (KYP) ve Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) binalarına düzenlenen saldırılarda onlarca kişi can verdi, yüzlerce kişi yaralandı.

Bölge yönetiminden Muhammed İhsan, ölenler arasında Erbil Valisi Ekrem Mintik, bölge parlamentosundan Sami Abdurrahman, Şeyh Yezdin ve Saad Abdullah ile diğer bazı üst düzey yetkililer olduğunu söyledi. İhsan, KYB binasında 60, KDP binasında ise 80 kadar kişinin ölmüş olabileceğini açıkladı.

Amerikalı komutan Yarbay Jim Bullion, patlamaların önceden yerleştirilmiş bombalar ya da intihar saldırısı nedeniyle meydana gelmiş olabileceğini kaydetti.

PATLAMALAR ARTIYOR

Bağdat'ın güneyindeki Kerbela yakınlarında, Polonya'nın idaresi altındaki bölgedeki bir cephaneliğe Ocak ayının son günlerinde yağma amacıyla giren 20 Iraklı'nın, meydana gelen patlamada öldüğü bildirildi.

Önceki günlerde Kerkük'te uğradığı silahlı saldırıda yaralanan Irak Türkmen Cephesi'nin (ITC) yetkilisi Hüseyin Abbas ise, 1 Şubat günü hastanede öldü. Yine Kerkük'te, bir el bombası saldırısı sonucu 4 Iraklı polis yaralandı.

Iraklı direnişçiler, birçok bölgede saldırılar düzenliyorlar. Kerkük yakınında ABD konvoyuna düzenlenen saldırıda 3 asker ölüyor; Musul, Bağdat ve Basra'daki saldırılarda 15 kişi öldü, 55 kişi yaralandı.

Bağdat'taki Hollanda Büyükelçiliği'ne de roket saldırısı düzenlendi.

Geçen hafta yaralanan bir ABD askeri de, önceki gün hastanede öldü.

KIBRIS' TA İŞÇİ SINIFI HAREKTİ, KOMÜNİST HAREKET' İN YANSIMALARI

Hazırlayan: Ediz Kanatlı

"Komünist Partisi işçilerin ve köylülerin acil ekonomik taleplerini tatmin etmek için 'milli-birlikçi' önderlerin ihanetlerinin ve onların karşı devrimci (Yunanistan'la Birlik) sloganının teşhiri için; (milliyetçi önderlere rağmen) emekçi Türk ve Rumların emperyalizme karşı birleşik cephesi için; Kıbrıs'ta özgür bir işçi ve köylü Sovyetleri Cumhuriyeti için mücadele edecektir." (17 Aralık 1931, Kıbrıs Komünist Partisi Enternasyonal Basın Yazışmaları)

Komünist parti o dönemde bu sloganlarla yola çıkmış, engelleri aşmaya çalışıyordu. Bunu, işçi sınıfıyla birlikte grevlerle, eylemlerle sürdürüyordu. Bu yolda suikast, katliam, baskı, siyasi yozlaşma, sapmalar gibi birçok engel vardı. Günümüze kadar bu engeller hep var oldu. Komünist mücadele, ülkemizi sömüren, işgal eden, çıkarı olan ülkeleri ve çevreleri hep rahatsız etmiş, katı şekilde önlem almaya zorlamıştır. Bu yazıyı hazırlarken yaşananları ve yaşayanları düşünerek bu çevrelere bir mesaj vermek istedim; "Sınıfla, Örgütleriyle ve Bağımsız Birleşik Sosyalist Kıbrıs hedefiyle hala Komünistler var, ve hala siz rahat değilsiniz"

1925'lerde, Kıbrıs'ta Komünist Hareket başladı. Hareket, özellikle kiliseye, milliyetçiliğe ve emperyalizme karşı mücadeleyi ana hedefler olarak saptadı. Kıbrıslı Türkler ve Rumlar, KKK'ya (Kıbrıs Komünist Partisi) büyük bir katılım gösterdiler. Baskılara ve sürgünlere rağmen Komünist hareket 1942' ye kadar etkinliklerini sürdürdü. O dönemde İngiliz yönetimi, KKK' ya karşı yoğun bir baskı politikası uyguluyordu. KKK kurucularından Servas, sürgüne gönderiliyor. Gelişen sınıfsal, anti-emperyalist çıkış, İngiltere'yi ürkütüyor.

Bazı Kıbrıslı Türk işçiler sol işçi sendikası PEO' dan ayrılıp, Kıbrıs Türk İşçiler Federasyonu (KTİF)'i kurdular ve Lefkoşa'da büro açtılar.

PEO' da kalan Türk işçiler, çeşitli saldırılara uğramalarına rağmen 1948'lere kadar birlikte mücadeleyi sürdürdüler. 1948'de Büyük Maden Grevi sırasında Dr. Küçük, Maden'e gidip Türk işçilere; "greve gitmeyin, İngilizler bizim dostumuzdur, komünistleri bırakın, onlar vatan hainidir" diye propaganda yaptı. Fakat direniş, diğer azınlıklardan oluşturulan grev kırıcılarına rağmen sürdü.

Önceleri, "Bizim Kıbrıs'ta hak talebimiz yoktur" diyen işbirlikçi Adnan Menderes Hükümeti, 1955'te ABD ve İngiltere'nin telkini ile Kıbrıs'ta hak talep etmeye başladı.

Türkiye'de 6-7 Eylül Olayları'nı (İstanbul'da Rum, Ermeni işyerlerinin, evlerinin yakıldığı yıkıldığı olaylar) tezgahlayan miting örgütlenir. Temel sloganlar, "Kıbrıs komünist adası olamaz", "Kızılara ölüm!"dür. Bir çok Rum katledilir, işyerleri talan edilir. 1955 önemlidir, ABD Ortadoğu'da egemenlik kurma peşindedir ve Kıbrıs'ın SSCB'ye karşı bir NATO üssü olması gündeme getirilir. Bu politikalarla, İngiltere direnmeye çalışır.

1955'te, ABD güdümündeki EOKA Yunan İç Savaşı'nda komünistlere karşı savaşmış olan, gerilla savaşını iyi bilen General Grivas öncülüğünde kuruluyor. Bu örgütün ilk uğraşı, Grivas'ın anılarında da belirttiği gibi, İngiliz etkinliğinin sınırlandırılması; ikincisi, Kıbrıslı

sosyalistler ve komünistlerin etkinliğini kırmaktır. Bunlara karşı birçok operasyon yaptığını da biliyoruz. Kıbrıslı Türkler, üçüncü dereceden düşmandı.

Buna karşı İngiltere başka bir taktik izlemeye başladı. Kıbrıslı Türkler ve Rumlar, ilk kez EOKA ve TMT (Türk Mukavemet Teşkilatı) çatıları altında birbirlerine karşı örgütlendirildiler. Fakat iki örgütün de 1958'e kadar ana hedefi komünistlerdi. İki örgüt de, komünistlere karşı ortak, gizli operasyonlar düzenlemişlerdir.

Ayrıca KKK 'dan sonra kurulan ve Kıbrıs'ta sol reform hareketleri yürüten AKEL, ENOSIS 'e sıcak bakmasına rağmen, Partisi içinde Türk Masası oluşturuluyor.

1963'te, iki tarafın çatışmaları, Kıbrıslı Türklerin gettoları içinde toplanmalarını getirdi. Komünistler Türkiye'den gelen komutanlar tarafından işkenceye alınırlar. Bu dönemde tamamen militarize edilen Kıbrıs Türk Toplumu, askeri faşist kurallarla yönetildi.

Duvarlarda, "Gör, Duy ve Konuşma" yazıyor. Herkes işini gücünü bırakmıştır, çünkü işyerleri Rum tarafında kalmıştır. 1963'te Kıbrıs Rum Kesimi'nde yaşayan Derviş Kavazoğlu, radikal sol bir sendikacıydı, bağımsız ve bağlantısız Kıbrıs'ı savunuyordu. Kıbrıs Radyosu'nda "bütün halklar

kardeşler" diyerek, birlikte mücadele çağrısı yapıyordu. Askeri faşist Türk yönetimine ve Rum faşistlere karşı mücadele çağrısı yaptı. Kavazoğlu'nun konuşmaları, gettolardaki Türklerle cesaret veriyordu ve gettolarda muhalefet gelişmeye başlamıştı. EOKA ve TMT Kavazoğlu'ndan ürküyordu. Sonunda, Kavazoğlu ile Rum sendikacı Mişaulis, TMT operasyonu ile katledilmişlerdir.

Türk-Rum İşçiler Omuz Omuz

1930 ve 40'lar boyunca Kıbrıslı Türk ve Rum kökenli işçiler Taşımacılar ve Liman İşçileri Sendikası etrafında yakın bir işbirliği sürdürdüler. 6 Mart 1939'da Limasol Hammal Sendikası'nın kuruluş toplantısına 40 Kıbrıslı Türk katıldı. Bundan iki hafta sonra kurulan Mağusa Hammal Sendikası komitesinde eşit sayıda Türk ve Rum bulunuyordu.

1938-48 dönemi Kıbrıslı işçiler için önemli bir dönemdi. Türk ve Rum işçiler sekiz saatlik çalışma günü, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, çalışma yasaları, sosyal güvenlik, ücret artışı vs. için ortak bir mücadele yürüttüler.

Peş peşe gelen grevlerde Kıbrıslı Türk ve Rum işçiler patronlara ve Britanya sömürgeciliğine karşı omuz omuzla mücadele ettiler. 1948'de iki bin Türk ve Rum işçisi, Amerikan Madencilik Şirketi'ne karşı 3 Ocak'tan 16 Mayıs'a kadar dört aylık bir grev sürdürdüler. Polis 3 ve 8 Mart'ta ateş açarak çok sayıda işçiyi yaraladı.

76 işçi eşleriyle birlikte iki yıla varan hapis cezaları aldılar. Ceza alan 76 işçinin 17'si Türk'tü.

Demiryolu Grevi

Ermeni, Rum ve Türkler'den oluşan demiryolu çalışanları 1941 yılında greve

çıktılar. Grevi durdurmayı reddeden grev komitesi Britanya sömürge yönetimi tarafından tutuklanarak hapse atıldı. Bu olayda hapse mahkum edilenlerin listesi şöyle:

Ahmet Mustafa (1 yıl), Zacharias Antoniou (1 yıl), Stephan Karamatian (1 yıl), İbrahim Mahmut (3 ay), Giorgos Spyrou (3 ay), Ali Hassan (3 ay), Toumazos Nicolao (3 ay), Sofokles Christodolou (3 ay)

Ermeni, Rum ve Türk işçilerin yaygın protestoları sonucu mahkumlar erken serbest bırakıldı. Grev ise bütün taleplerini kazandı. Bu demiryolu 1951'de kapatıldı.

Kıbrıslı Türk ve Rum işçiler arasındaki işbirliği, 1944'de ayrı Türk sendikaları kurulmasına rağmen devam etti. Kıbrıslı Türk işçilerin yarıdan fazlası ortak sendikalarda kalmayı tercih ettiler.

Britanya'ya karşı bağımsızlık için silahlı mücadele 1 Nisan 1955'de başladı. EOKA (Kıbrıslı Savaşçıların Ulusal Örgütlenmesi) liderliği sağlıyordu.

Bunlardan Grivas, 1946-49 Yunanistan İç Savaşı sırasında yüzlerce komünistin işkenceye uğraması ve öldürülmesinden sorumluydu. Ancak EOKA Britanya'ya karşı savaşıyordu.

Britanya ise 1914'den beri devam eden açık sömürgecilik dönemine son vererek daha sinsi yöntemler kullanmaya başladı. Kıbrıslı Türk ve Rumları birbirine düşman ederek (böl-yönet taktiği) egemenliğini devam ettirmeye çalışıyordu.

MADEN GREVİ Tarihi grev

1947 sonunda toplu sözleşme görüşmeleri çıkmaza girer. Birleşmiş sendikalar güçlerinin farkındadır. 8 Ocak 1948'de iki federasyon her türlü işbirliğini öngören bir protokol imzalar.

13 Ocak'ta Kıbrıs tarihinin en önemli grevi başlar. Taraflar her şeylerini ortaya koymuşlardır. Başlangıçta grev kısa bir süre için öngörülmüştür, ama işçiler kendi örgütlerini de şaşırtan bir destekle greve sahip çıkar. Civar köylerden grevci işçilere erzak yardımı gelmeye başlar. Kıbrıs'ın birçok yerinde destek grevleri ve 9 şubat'ta da ada çapında genel grev yapılır.

İşveren için taleplerin maliyetinden çok, işçilerin birlikte hareketi önemlidir. Şirket için yatırımlarının gelecekteki güvenliği her şeyden önemlidir. İşçiler emperyalist sermayenin en önemli temsilcilerinden biri ile kavgaya tutuşmuştur. Şirketin direncine, hükümetin desteği eklenir. Grev kırıcılar getirilip çatışma çıkarılır. Polisler işçileri kurşun yağmuruna tutar. Sayısız işçi gözaltına alınır. 78 işçi tutuklanıp yargılanır, 2 yıla kadar hapis cezalarına mahkûm

İşçi Soruyor...

Hatırlarsınız,

Seçimlerden önce UBP-DP hükümeti kapılardaki geçişlerle ilgili barkod uygulamasını gündeme getirmişler ve hatta işçiler tarafından doldurulmak üzere forumlar hazırlamışlardı. Bu formlarda özellikle ücretlerin belirtilmesi üzerine bölümler hazırlanmıştı diye söylentiler vardı.

Biz işçiler de bu olaya tepki göstererek yürüyüş yapmıştık ve doğan tepkiden dolayı ortalarda ne form bulunmuş ne de bu uygulamayla ilgili başka bir şey açıklanmıştı.

Şimdi seçimlerden hemen sonra bu yeniden gündeme geldi. CTP-DP hükümetinin yetkilileri (bizzat Özkan MURAT ve S. DENKTAŞ) bir süre önce güya incelemeler yapmak, sorunları yerinde görmek, işçilerin sorunlarını dinlemek üzere Ledra Palace barikatındaydılar.

Yapılan bu hazırlıklar için SORUYORUZ !!!

- 1- Bu bir fişleme mi?
- 2- Vergilendirme maksadı ile mi?
- 3- Sosyal Sigortaların (kuzeydeki) batma tehlikesine karşı alınması düşünülen önlemlerin bir parçası mı?

edilir. Ama grevi kırmak mümkün olmaz. Tek çare kalmıştır; İngiliz emperyalizminin uzmanlık alanı.....ve ada siyasi oyunlarla bölünmeye başlar.

TMT (Türk Mukavemet Teşkilatı)

Türkiye ise Kıbrıs'a müdahaleci tutumunu daha da ileriye götürerek Özel Harp Dairesi başkanlığında Türk Mukavemet Teşkilatı'nın kurulmasını ve silahlanmasını sağladı. Dış müdahalelerle oluşturulan gerginlik TMT'nin kuruluşu ile silahlı çatışmaya dönüştü.

TMT'nin Genel Başkanı Yardımcılığı'nı üstlenecek Özel Harpçi İsmail Tansu, "Aslında Hiç Kimse Uyumuyordu" kitabında 1958'de Türkiye'den Kıbrıs'a silah kaçırdıklarını anlatıyor. 12 Haziran 1958'de ise kan akmaya başladı. İsmail Tansu 1960 darbesi sonrasında özellikle Alparslan Türkeş'ten yoğun destek gördüklerini de ifade ediyor.

Yaygınca bilinen TMT cinayetleri arasında Fazıl Önder ve Ahmet Yahya'nın öldürülmesi de bulunmaktadır.

29 Mayıs 1959'da öldürülen Fazıl Önder İnkılapçı gazetesinin editörü idi. 2 Temmuz 1958'de Arif Barudi ve Ahmet Sadi'ye bir suikast girişimi oldu. Rum/Türk Kıbrıs Emek Federasyonu direktörü olan Ahmet Sadi suikast girişiminden kısa bir süre sonra adayı terk etti ve İngiltere'ye yerleşti. 1962'de Kıbrıslı Rum ve Türkler arasında daha yakın işbirliği taraftarı yayıncılar, Hikmet ve Ahmet Gürkhan TMT tarafından öldürüldü.

TMT'nin işlediği suikastlardan bir diğeri de Derviş Ali Kavazoğlu'nun öldürülmesidir.

Rum ve Türklerin birlikte barış içinde yaşamalarını destekleyen sendika lideri Kavazoğlu, Kostas Mişaulis ile birlikte 11 Nisan 1964'de öldürüldü. İki sendikacı Lefkoşa'daki bir toplantıdan Larnaka'ya gidiyorlardı. İkisinin aynı arabanın içinde kurşunlanmış bedenlerinin fotoğrafı çok net bir mesaj veriyordu, özellikle de Kıbrıslı Türklerle verilen mesajda, "Kıbrıslı Rum işçilerle çalışanın hali bu olur!"deniliyordu.

Not: Bu yazı hazırlanırken Türkiye'deki Evrensel Gazetesi yazarlarının konuyla ilgili yazılarından yararlanılmıştır.

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

1 Mayıs'a kadar çözüm olur mu?

Polemik

Artık adamızın kuzeyinde de güneyinde de "komünistler" iktidarda! Ama hala daha bu sorunu çözemiyorlar. Marksizmden öğrenilen bu olmasa gerek!

Üniversite Günlüğü

Okul bittikten sonra her hangi bir planı olan varsa diğerlerine de söylesin!!! İşsizlik bu yıl da ortadan kaldırılacak diyorlar. İnanan inanır!

Hazırlayan Evren Maner

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders 1:

Maddi varlıkların üretim süreci şu momentleri ön şart koşar: 1) İnsan Emeği, 2) İş Nesnesi ve 3) İş Araçları.

Çalışma, insanın amaca uygun faaliyetidir, o bu faaliyet süreci içinde doğa maddelerini kendi gereksinimlerini gidermek amacıyla değiştirir ve bunlara uydurur. Çalışma bir doğa zorunluluğudur, insanın vazgeçilmez varlık koşuludur. Çalışma olmaksızın bizzat insan yaşamı mümkün olmazdı.

İş Nesnesi, insan emeğinin üzerinde kullanıldığı her şeydir. İş nesneleri doğrudan doğada bulunabilir; örneğin, ormanda elde edilen odun, toprağın derinliklerinden çıkarılan maden gibi. Örneğin maden ocağındaki maden yada iplikhanedeki pamuk gibi daha önce üzerinde çalışılmış iş nesneleri, hammadde ya da ham malzeme olarak adlandırılır.

İş Araçları, insanın bunlar yardımıyla iş nesneleri üzerinde etkide

bulunduğu ve bunları değiştirdiği tüm şeylerdir. İş araçları arasında **üretim aletleri** belirleyici rol oynarlar. Üretim aletlerinin gelişme düzeyi, toplumun doğa üzerindeki egemenliğinin ölçüsüdür. Ekonomik çağlar, ne ürettiğiyle değil, nasıl ve hangi üretim aletleri ile ürettiğiyle birbirinden ayrılır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi, Politik Ekonomi Ders Kitabı Cilt I-II

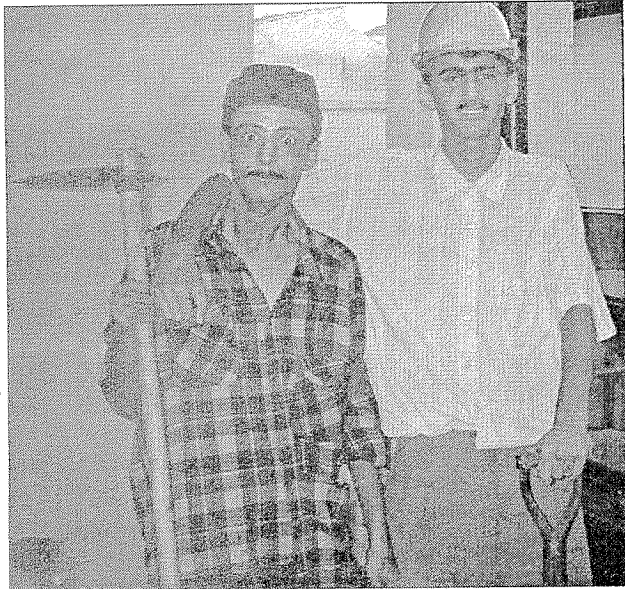
YOLDAŞIM

Gizem Utkan

Yoldaşım,
Eğer birgün ölürsem kollarında,
Sevdalıyım unutma..
Sevdamı anlat vatanıma
Haykır haykır..
Yoldaşım,
Eğer birgün arkamdan geleceksen bu
diyarlara,
Yanı başında yürüyorumdur
Sakin unutma..
Yoldaşım,
Görmezsem o güzel zafer gününü
Benim içinde görmeyi unutma..
Yoldaşım,
Biz düşerken bu yollara
Omuz omuza yürüyerek
Gömülürken de öyle olmalıyız unutma..
Ve yoldaşım
Unutma ki
Son nefesindeyken bile
Yılmadan savaş,
İnatlarına boyun eğme
Ve günü gelince
Yere eğilip
Bağımsız toprağımızı öp
Doya doya..

Tiyatro EKİM Oyuncularından Erdem Oktar'la Kısa Bir Söyleşi

Hazırlayan: Halil Yılmaz

oyuna heyecan ve espri kattığını düşünüyorum. Benim karakterimle Memed'in karakterinin örtüşmesinden dolayı da oynamakta zorluk çekmedim. **Grev oyunundan önce desergileğiniz oyunlar var mı?**

E.O: Grev oyunundan önce, tiyatral dans gösterisi tarzında Savaş ve Barış adlı oyunu, Yılmaz Erdoğan'ın Bir İshak'ın Bir Cemil'i ve 1 Mayıs'ta miting alanında 4 dakikalık yine tiyatral dans gösterisi olan Barışa Davet isimli oyunları oynadık.

Peki EKİM Tiyatro'nun kuruluş amacı ve neleri hedeflediğinden konuşalım. Kısaca anlatabilir misin?

E.O: Başta da söylediğim gibi, EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, dünyaya işçi sınıfı ideolojisinden bakan bir demektir. Tiyatro EKİM de bu doğrultuda çalışmalar yürütmektedir. Bizler, sanatsal anlamda da kapitalizmin halka, işçi sınıfına empoze etmek istediği apolitikleştirme, yoz bir kültürü dayatma çabalarına bir karşı duruş sergilemek, alternatifini koymak için mücadele ediyoruz. Tiyatro EKİM'in de bu doğrultuda hareket ettiği bir gerçektir.

Biz, Tiyatro EKİM olarak amatörükten sıyrılmayı düşünüyoruz. Kadromuz, kaynaklarımız sınırlı ancak bununla yetinemeyeceğimizi de biliyoruz. Elimizdeki tüm imkanları kullanarak işçi sınıfına, barışsever halkımıza kurtuluşun yolu konusunda sanatsal anlamda birşeyler verebilirsek ne mutlu bize... Esas amacımız budur.

Kadroya baktığımızda çoğunluğun gençlerden oluştuğunu görüyoruz. Bu gençlerin önceden bir tiyatro eğitimi almamış olmasına rağmen oynadığınız oyunlar gerçekten büyük ve iddialı oyunlar. Bunun hakkında neler söyleyebilirsin?

E.O: Bizler profesyonel oyuncular değiliz. Ancak inandığımız birşey için çalıştığımızda amatörük ya da profesyonellik arka planda kalıyor. Evet, oyun-

cularımız tiyatro eğitiminden geçmemiştir. Ama bu bizlerin gönüllü çabaları ve inandığımız değerler için mücadele azmi ile aşılmaktadır diye düşünüyorum. Oyunlarımızı seçerken işçilere, ezilenlere nasıl faydalı olabiliriz diye düşünerek hareket ediyoruz. Bu yüzden de iddialı ve büyük oyunlardan gözümüz korkmuyor. Bu korkusuzluğun da temel nedeni, bilimimize, mücadelemize olan bağlılığımız ve inancımızdır.

Peki oynadığınız oyunlarla birlikte kendi gelişiminizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

E.O: Bizler her çıkardığımız oyunla birlikte daha iyiye doğru adım atıyoruz. Bu adım, hem sanatsal estetik anlamında hem de politik bilincimizin gelişmesi anlamında söz konusu oluyor. Mesela son oynadığımız GREV oyunundan sonra, kadromuzdaki arkadaşlarımızın politik bilinçlenme konusunda oldukça ilerlediğini sevinerek gözlemledik.

Elbette "içerik herşeydir, estetik hiçbir şey" diyemeyiz. Bu ikisinin bir arada koordineli bir şekilde gitmesi gerekir. Bizler, deneyimlerimizi artırdıkça her iki alanda da daha ileriye gideceğiz diye düşünüyoruz.

Bu sezonki projelerinizden bahsedelim biraz. Hangi oyunu düşünüyorsunuz ya da çalışmalara başladınız mı?

E.O: Bizler, yine işçi sınıfı mücadelesinde sanatsal anlamda birşeyler yapabilmek için, bu sezonki oyunumuzu seçerken tabiri yerindeyse ince eleyip sık dokuduk. İlk başta tasarladığımız, kendimizin yazacağı, TOPLUMLAR TARİHİ adlı projeydi. Bu oyunla, ilkel komünal dönemden komünist sisteme kadar insanlığın gelişimini izleyiciye aktarmayı düşünmüştük. Ancak gerek zaman darlığı, gerekse de seçim sürecinin etkisi ile bu projeyi şimdilik rafa kaldırdık. Şu anda oynamaya karar verdiğimiz ve üstünde çalışmalara başladığımız oyun, Maksim Gorki'nin ANA adlı romanının Bertolt Brecht tarafından tiyatrolaştırılmış halidir. Bu oyunda da iddialı ve azimliyiz. En iyi şekilde bu oyunu da sonuçlandırmak istiyoruz.

Size yeni projelerinizde başarılar dileyerek çok teşekkür ediyoruz.

E.O: Biz teşekkür ederiz.

KSG Heryerde Halk ile Birlikte

KSP Gençlik Birimi, her sayı çeşitli bölgelerde gerçekleştirdikleri gazete satışlarına ve dağıtımına devam ediyorlar.

Lefkoşa Arasta'da esnafa ve Metropol Süpermarket önünde halkımıza, Mağusa'da Kale içi esnafına ve Güzyurt'ta çarşı esnafına yönelik yapılan gazete satışları büyük ilgi görmeye devam ederken, Ledra Palace geçiş noktasında işçilere yönelik başlatılan ücretsiz gazete dağıtımı ise işçiler tarafından büyük bir destek alıyor.

Ülkemizde gazete satışı sadece gazete bayileri aracılığı ile yapılırken, KSP Gençlik Birimi'nin elden satış ve dağıtımı artarak devam ediyor. KSP Gençlik Birimi'nden genç yoldaşlarla yaptığımız sohbetlerde, gençler, amaçlarının Kıbrıs işçi sınıfı mücadelesinin Marksist-Leninist doğrultuda yükselmesi olduğunu ve elden yaptıkları satış ve dağıtımlarla halkla birebir temasa geçmeleri sayesinde çalışmalarının çok yayarlı geçtiğini belirttiler. Hedeflerinin ise aralarına yeni katılan yoldaşları ile çalışmalarını daha da yaymak ve tüm Kıbrıs'a ulaşmak olduğunu açıkladılar.

KSG olarak bizler bu genç yoldaşları selamlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

Parka

Ziya Çelik

CTP'nin ağırlıkta olduğu koalisyonun söylemlerine bakıyorum.

Daha doğrusu CTP'nin söylemlerine bakıyorum.

Mayıs hedefini koyuyorlar ortaya. Evet, çözüm gerekli, vakit de doluyor ama nasıl gerçekleşecek bu çözüm?

Tayyip'in söylemlerine de bakıyorum. Pek bir barış, çözüm heveslisi oldu bizim Tayyip efendi.

Ne diyor?

"Annan Planı referans alınarak müzakereler(pazarlıklar) başlamalı"

"Masadan kaçan biz olmayacağız" vs vs vs...

İyiniyetli insanlar, Tayyip'in bu söylemlerinden TC'nin barış istediği anlamını çıkarabilir.

Ama biz burjuvazinin kötünüyetli olduğunu bildiğimizden, bu işte bir çapanoğlu arıyoruz.

Öküzün altında buzağı aramıyoruz, bu söylemlerin altında bir üçkağıt var mı diye düşünüyoruz.

Şimdiye kadar burjuvazi sahte bir şekilde barış, çözüm istediğini dile getirdi. Annan Planı'nı kabul etmeyi değil,

müzakere etmeyi belirtti.

"Annan Planı referanstır" dedi.

Bir Allah'ın kulu da çıkıp "Annan Planı kabul edilmelidir" demedi.

Bir tek KSG-KSP bu burjuva-emperyalist planı derhal kabul ediniz, müzakere(pazarlık) etmeniz bu işi imkansız kılmak olacaktır diye tavrı koydu.

Bana göre ABD icazetli Tayyip'in söylemleri hem Kıbrıs Türkü'nü oyalama, hem de dünyaya uzlaşmaz tarafın "Türk tarafı" olmadığını sözde kanıtlayarak AB'den, ABD'den yeni çıkarlar elde etmeye yöneliktir.

Prody'nin TC ziyareti, meclis partileriyle ve Denktaş'la görüşme, ardından Sam Amca(ABD) ziyareti ve barış, çözüm lehine söylemler...

Bunların hepsi tesadüf mü? Bence değil...

Şu noktayı görmemiz lazım;

Bu adada emperyalist bir çözümün gerçekleşmesi için, emperyalistlerin ada üzerindeki çıkarlarını uzlaştırmaları gerekli.

Yani, TC, İngiltere, ABD, AB, Yunanistan, bunların hepsinin ada

MAYIS'TA ÇÖZÜM VAR MI?

üzerindeki çıkarları bir noktada uzlaşacak.

Biri taviz verecek, öbürü başka bir mamma kapacak, diğeri başka yerlerden rant sağlarken öteki bazı çıkarlarından vazgeçecek vs vs vs...

Emperyalizmin karakterini biliyorsak, maksimum karın/çıkarın da emperyalizmin amaçları olacağını görmeliyiz.

Ve devamla, emperyalistlerin çıkarlarını uzlaştırmalarının deveye hendek atlatmakla eşdeğer olduğunu kestirmeliyiz.

Biz, halk olarak üzerimize düşeni yaptık.

Egemenlerin tüm baskılarına, tehditlerine rağmen sokaklarda, alanlarda istemimizi haykırdık.

Başımızdaki emperyalist efendilerin çıkarlarını uzlaştırmalarında ise bizlerin yapabileceği bir şey yok.

Burjuvazi, çıkarları sözkonusu olduğunda anasını bile satar, Kıbrıs Türkü'nün sesini de duymazlıktan gelir.

Peki, yakın bir gelecekte çözüm var mı? Emperyalistler çıkarlarını uzlaştıracılar...

lerse, evet var...

Ama uzlaştıramamaları da kuvvetle muhtemel.

Emperyalistler çıkarlarını uzlaştıracılarlarsa, bu işi yapsınlar.

Kabulümüz...

Yapamadıklarında da, bizim hep söylediğimiz ama Kıbrıs'taki sol çevrelerin ısrarla buna kulaklarını tıkadığı "emperyalizm kendi yarattığı milli sorunu çözemez" tezimiz bir kez daha ispatlanacaktır.

Emperyalist plan kabul edilse dahi bu çözümün ne menem bir çözüm olduğu da görülecektir.

Ama, biz bu efendilerin çıkarlarını uzlaştırmalarını mı bekleyeceğiz?

"Ha çözdüler, ha çözüyorlar"la mı yatıp kalkacağız?

Umutlarımızı emperyalizme mi bağlayacağız?

Yoksa, bizim adımıza karar veren, bizleri rehine olarak kullanan emperyalizmi adadan mı kovacağız?

Bağımsız, birleşik, sosyalist bir Kıbrıs mı yaratacağız?

Bence yapılması gereken ikinci şıktır...

BİR KERE DAHA NAZIM BERATLI YOLDAŞ

Yoldaşın geçen sayısında ele aldığımız makalelerinde ele almak istediği esas sorun, ona karşı geçen sayımızda yazılan makalemizde ele alınmadı.

Bu makalemizde yoldaşın "ikiyüz yıl Marx'ın sadece üretim sürecini incelemiş bulunduğunu" tespitini (sanırım bir dil sürçmesidir-Marx o kadar uzun yaşamamıştır da ama biz ne biliriz, dinazorlar uzun ömürlü olabilirler?); "mübadele ve tüketim süreçlerinin Marxizm'de yeterince ele alınmamış olduğu" tespitini; Marxizm'in tüm bu zaaflarını kendisinin aşarak ortaya koyduğu günümüzün meta satmayan kapitalizmin, bir kısım da olsa insanları "tüketime ortak etme amacı" taşıdığı türü katkıları ele almayacağız. Biraz ayıp kaçıyor da!

Nazım Beratlı yoldaşın makalelerinin ortaya koymaya çalıştığı esas soruna bakacağız.

"BM çatısı altında, Birleşik, Federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisini savunan tüm yoldaşların kullanageldiği bir yöntem vardır. Allah'ı kandırma yöntemi. Bu çerçevede bir anlaşma olursa burjuvazinin çeşitli katmanları ve çeşitli milliyetleri için ne de güzel ve de katkılı bir iş olacağı üzerine verilen akıllar. Gösterilen yollar. Hani iki Laz balıkçı Karadeniz'e açılmışlar, bolca hamsi tutmuşlar, sonrada fırtınaya tutulmuşlar da, balıkçılardan birisi hamsilerin önce bir kısmını, en sonunda da hepsini Allah'a vaat etmiş-eğer Allah fırtınayı durdurursa tabii ki-, öbür Laz balıkçı da bu işe kızıp "kendi hakkını ver benimkini verme" deyince birinci Laz balıkçı "dur ula Allah'ı kandırayrum" demiş. Onun misali. (Laz yoldaşlar kusura bakmasınlar, bu şakanın, eşek şakası, ırkçı rezillik olduğunu biliyoruz. Laz balıkçı yerine burjuva kuyrukçusu balıkçı daha yerinde olurdu -ya da balıkçı bir Türk eşeği-eşekten balıkçı olmaz demeyin, Türk eşekleri nelere kadir bilirmezsiniz siz!)

Nazım Beratlı yoldaş bu makaleleri üzerinden bu yöntemin yeni bir türünü ortaya koyuyor. Burjuva saflarada korku saçıyor yoldaş. "BM çatısı altında, Birleşik, Federal ve AB üyesi Kıbrıs" konusunda anlaşamazsanız işiniz bitiktir diyor onlara.

"Dünya 1990'lardan başlayarak, yeni bir politik iklime girdi... Buna direnmekle güneşin her sabah doğmasına direnmek arasında bir fark yok!"

"Yalnız siyasette değil, doğada da değişen çevre koşullarına uyum sağlayamayan bir varlığın, hayatıyetini sürdürmesi mümkün değil."

Bu yeni süreçte neler yok neler. Demokrasi furyası, e-devlet, e-ticaret, meta olmadan satılan mallar, insanları tüketime katma amacı.... Ve tabii ki Kıbrıs açısından en önemlisi şu: "Ve bu yeni dünyada, bu yeni dünyayı yönetenler, bu yeni koşullarda Kıbrıs Sorunu diye bir sorun istemiyorlar. Nasıl ki Soğuk Savaş döneminde böyle bir ihtiyaçları var iseydi, şimdi de böyle bir ihtiyaçları, yok! Mesele budur."

Mesele budur, "1957'de Faiz Kaymak'a gidip, "neden siz de silahlı direniş başlatmıyorsunuz? Silahınız yoksa biz veriz!" diyen İngiliz subaylarının; Türkiye'ye "adanın taksimini talep edin, biz de destekleyelim" diyen CIA şeflerinin yerini; şimdi Lefke ile Maratasa arasına yol yapmak isteyen İngiliz büyükelçisi ile Thomas Weston, bunun için aldılar."

Mesele o değil sayın yoldaş. Mesele senin Lefke-Maratasa yolunu gözünde büyütüp, İngilizin üslerini, dinleme istasyonlarını unutturmendir. İngiliz büyükelçisiyle bay Weston o kadar "Kıbrıs sorunu" istemeyen "bu dünyanın yöneticileri" iseler, niye dönüp biz üs istemeyiz demiyorlar da, İngiliz üslerini ve de dinleme istasyonlarını AB müktesebatının

dışında tutmakta ısrarlıdır? Bir de duyuyoruz ABD de ülkemizde üs istemektedir. Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin garantör haklarına, bu emperyalist haklara, niye BM bile dönüp birşey dememektedir?

Lefke-Maratasa yolu hamsisini Allah'ın suratına çarparak bu TC Allah'ını korkutmayacağı gibi, Kıbrıs'ın devrimci Allahlar'ını da kandıramazsın. Senin çevre senin zihninde var, gerçekte yok!

Sadece garantörlük ve de üsler sorunu mu? Kıbrıs ekonomisi senin de belirttiğin gibi Dünya emperyalizminin yönettiği global düzen içinde, turizme endeksli bir ekonomi olarak şekillendirilmiştir. İşte bu nedenle o ekonomi -Sovyet Ekonomisi, sosyalist ekonomi değil can ciğerim-dünya emperyalist kapitalizminin krizlerinden etkilenmeye aşırı açık bir konumdadır. Avrupa'daki, şu anda yurt dışında tatil için harcama kapasitesine sahip o relatif olarak geniş, mutlak olarak ise oldukça küçük kesim, yurt dışındaki tatil harcamalarının fiyat, tatil yapılan ülkelerdeki işçilerin aleyhine olarak- sürekli düşürülmesine rağmen, o harcamayı yapamayacak duruma geldiğinde ne olacak bizim ekonomimize? Çevreye uymayan dinazoru o zaman görürsün sen!

Tabii ki, çevreye uyan dinazorun yaşamı sorunsalında, sorun çevrenin ne tür bir çevre olduğunun doğru kavranışında yatar.

Mesala AKEL ve CTP, çevreye uyum sağlamış dinazorlardır. Beratlı yoldaşın teorisine göre yok olup gitmeyecekler, yaşamlarını sürdürecektir. İyi ama, bu çevre kapitalist bir çevredir. Burjuva bir çevredir. AKEL ve CTP'nin kendisini bu çevreye uydurması, AKEL ve CTP'nin yaşamını, bu çevrenin yaşamıyla bir ve aynı zamanlı kılar. O çevre çökerse, AKEL

ve CTP'ye ne olur? Dinazorlar, uyum sağladıkları çevreleri yok olduğu için yok olur giderler. Çökerler!

Bu nedenledir ki, bu kapitalist çevreye uyum sağlayan partiler devrime karşı savaş partilerine dönüşürler. Nede olsa sorun hayat-mamat sorunudur. Kapitalist çevre çökerse, dinazorun uyum sağladığı çevre çökerse, dinazor ölüp gidecek.

Anlatılabildik mi Nazım Beratlı yoldaş?

Sende dahil dinazorların Marksizm'e karşı giriştikleri o çocukça saldırıların ardında yatan temel olgu budur. Onların emperyalizmin gerici, katliamcı karakterini gözlerden gizleme çabalarının ardında yatan budur. Güneşi balıkla sıvama çabaları, Allah'ı hamsiyle aldatma çabalarının ardında yatan budur. Olmazla iştigaldır. Marx'ın bilimsel kesinlikle ortaya koyduğu bir olgu var. Kapitalizm çökecek. Gerçek çevre budur yoldaş. Kendisini ve partisini bu gerçek çevreye uydurmamayan kişi yok olup gidecek bir dinazordur.

"Günümüzde, dünyayı yöneten çevrenin çıkarları ile bizim eski, anti-emperyalist politika sahiplerimizin politik hedefleri uyum sağlıyor."

Yok yoldaş yok. Bizim sizin gibi yok olup gitmeye niyetimiz yok. Bireysel olarak yok olsak, yok edilsek bile, kolektif olarak çevreye uyum sağlayarak, yok olacak olanın yok olmasına hazırlanarak, yaşamını güçlenerek sürdürecektir olanlar komünistlerdir. Emperyalizmin hedeflerine uyum sağlayanlar, er veya geç, devrimle karşı savaşıyorlar da olsa, emperyalizmle birlikte yok olup gidecekler. Çevreye uymayan dinazora yer yok bu dünyada! Burjuvazinin günleri sayılıdır. Ona güvenenler büyük bir yanılgı içindedirler!

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

YARI-AYDIN DANGALAKLIĞI

Kıbrıs sorununda belirsizlik sürüyor. TC başbakanı R.Tayyip Erdoğan'ın ABD'de; "Kıbrıs Rum tarafının Annan planının tüm koşullarını Kabul etmesi halinde biz de bu koşulları aynen Kabul ediyoruz" açıklamasına rağmen sürüyor.

Bu açıklama, BDH lideri Akıncı dahil birçok çevrede iyimserlik yarattı. Halbuki satır aralarını okumayı bilenler, iyimser olmak için çok erken olduğunu da görebilirler.

TC başbakanı, Annan planının tüm koşullarını kabul ettiğini, Kıbrıs Cumhuriyeti yönetiminin tavrından ayrı olarak niye söylemiyor? Neden kendi hükümetinin tavrını netleştirmiyor?

Çünkü masaya oturma konusunda samimi değil. O'nun asıl derdi Türkiye için AB'den tarih almak, Kıbrıs sorununun 'çözümü' buna bağlı.

Artık burjuva politikacıların içi boş demeç ve yorumlarından, kapalı kapılar ardında iş çevirmelerinden hepimize gına geldi.

Haberlerde söylenenlere, verilen demeçlere bakmayın. Söylenmeyenlere bakın. İşin özü şu:

Türkiye AB'den Aralık 2004'te tarih alma sözünü koparırsa, Kıbrıs'ta bir emperyalist uzlaşma söz konusu olabilir. Aksi taktirde Kıbrıs'ta çözüm, Türkiye AB'ye girene kadar bekler. Üstelik, bu da kesin değil, belirsiz.

Emperyalist Dünya belirsizliklerle dolu. Filistin'de ABD - İsrail ikili altına imza

koydukları anlaşmalara uymuyor. Katliam ve vahşet devam ediyor.

Afganistan ve Irak'ta nasıl bir düzen kurulacağı anlaşılmış değil. Aynı anda birçok çıkar çevresinin tatmin edilmesi gerekiyor. Ama bu pratikte mümkün değil.

Kosova'da, Avrupa'nın ortasında da aynı belirsizlik sürüyor.

Dünyanın her köşesi burada sayamadığım birçok sorunla dolu.

Tüm bunlar 21.yy'da oluyor.

Bunlara baktıkça, Marksist geleneklerden gelen ve şimdilerde; "Dünyanın gerçekleri değişti, artık Marksizm geçerli değil" diyerek, saçma ve hayalperest tutumlarını 'post-modernizm' ya da 'neo-liberalizm' gibi kavramların arkasına saklamaya çalışan yarı-aydınların aslında kara cahiller olduğunu düşünüyorum.

Baskı, sömür, zulüm ve vahşet değişmedi. Dünyanın dört bir yanı kan içinde. Bu vahşetin sorumlusunun burjuva emperyalist devletlerin kolluk güçleri olduğunu herkes kabul ediyor.

"Derin devletin işi" diyorlar. Peki derin devlet kim? Burjuva devletin ta kendisi değil mi?

Emperyalist burjuvazi halk kitlelerini denetim altında tutabilmek için işkenceden katliama kadar, her türlü baskıyı uyguluyor. Bilhassa direnişçileri yok etmek için ancak şeytanın aklına gelecek yöntemler kullanıyor.

Mesela, Filistin'de direnişçilerin evlerini yıkıyor. Kürdistan'da köyleri boşaltıyor.

Afrika ülkelerinde topyekün soykırım uyguluyor. Türkiye'de, Kıbrıs'ta, Latin Amerika'da ekonomik çökertme uyguluyor, bu da yetmezse derin devlet eliyle 'cisman imha', yani 'faili meçhul' katliamlar yapıyor.

Tüm bunlara rağmen teslimiyetçi yarı-aydınlarımız, "değişen Dünya'da artık ne emperyalizm var, ne de Marksizm geçerli" diyorlar.

Bizleri kafalarındaki sanal 'uyum' ortamlarında, insan haklarımızın korunduğu adaletli toplumlarda yaşayabileceğimize inandırmak, yani mücadele ve direniş azmimizi kırmak için, olmadık teoriler kesiyorlar.

Ben buna 'yarı-aydın dangalaklığı' diyorum.

Yarı-aydın dangalaklığına karşı ille de Marksizm diyorum.

"Marks ve Engels bize şu temel gerçeği öğrettiler:

Sosyalizm hayalperestlerin icadı değil, çağdaş toplumun üretici güçlerindeki gelişimin zorunlu sonucu ve nihai amacıdır. Günümüze dek yazılı tarihin tümü sınıf mücadelesinin, belirli sınıfların, diğer sınıflar üzerindeki hakimiyetinin ve zaferinin sürdürülmesinin tarihidir. Ve bu, sınıf mücadelesinin ve sınıfsal egemenliğin temelleri, özel mülkiyet ve toplumsal üretim anarşisi, yok olana kadar sürecektir."

İçi boş, yarı-entel söylemler 21.yy'da yaşanan vahşeti izah edemez.

Emperyalist dalaşmaların gerçek nedenini gizlemek için 'ulusal çıkarlar', 'egemenlik', 'kültürel özerklik', 'din ve vicdan özgürlüğü' gibi kavramlar kullanılıyor. Neredeyse dünyanın her köşesindeki katliam savaşları bu kavramların arkasına saklanılarak yapılıyor.

Oysa daha şimdiden kapitalist emperyalist globalizasyon bu kavramların ağzına yandı!

Çok yakın bir gelecekte, belki yüzyıl, belki elli yıl, belki de daha da erken, sosyalist globalizasyon ne din, ne ulus, ne egemenlik bırakmayacak. Önce tüm uluslar, diller ve kültürler sosyalizmin bayrağı altında özgür olacak; ardından da tek dil, tek ekonomi (sosyalist bağımlılık), tek halk ve tek kültüre (evrensel sosyalist kültüre) doğru, komünist topluma doğru gideceğiz.

Bu sonuca ulaşabilmek için yapmamız gereken tek şey, her yerde ve her koşulda uluslararası proletaryanın, işçi sınıfının çıkarlarını korumaya ve ileriye götürmeye özen göstermek. Bu amaçla örgütlenmek.

Birçok çıkar çevresinin eş zamanlı olarak tatmin edilememesi nedeniyle çözülemeyen Filistin Sorunu da, Kıbrıs Sorunu da, Kürt Sorunu da diğer dünya sorunları da sadece işçi sınıfı tarafından ve O'nun çıkarlarını gözetmek suretiyle çözümlenebilir.

Dünya'yı birleştiren barışa götürebilecek tek güç işçi sınıfıdır. Çağımızın gerçeği (reel politikçilere ithaf ediyorum) budur.

Dünya Sosyal Forumu'nda ABD mahkum edildi

Dünya Sosyal Forumu çeşitli etkinliklerle halkların festivali havasında geçti. Yapılan seminer ve konferanslar, ABD saldırganlığı ve Irak'ın işgali konuları ağırlıklıydı. Sokaklarda ise, festival havası devam etti. DSF katılımcıları, dün bir duruşmaya tanık oldular. "ABD Savaş Suçları Hakkında Dünya Kadınlar Mahkemesi" adıyla düzenlenen etkinlikte, dünyanın çeşitli bölgelerini temsil eden bir jüri heyeti, Amerikan emperyalizmini mahkum etti.

Dünya Sosyal Forumu (DSF), bir güne yüzlerce farklı etkinliğin sığdırıldığı bir festival havası içinde başladı. 16 Ocak'ta, yapılan açılış toplantısıyla birlikte, Hindistan'ın Mumbai kentindeki DSF alanı onbinlerce insanla dolup taştı.

Sosyal Forum üyeleri altı günlük program boyunca 1200'den fazla etkinlik gerçekleştirdi. DSF organizatörleri, 132 ülkeden 2660 örgüt ve 80 binden fazla insanın kayıt yaptırıldığını açıkladılar. 2300 civarında medya mensubunu

katıldı.

Sosyal Forum'a katılanların çoğu Asya ülkelerinden. En çok 'NGO'nun (hükümet dışı kuruluş) örgütlü olduğu Hindistan, bu nedenle 'ideal tercih' olarak görüldü. NGO ve benzeri pek çok kuruluşun ilk amacı, ülke ve dünya kamuoyuna seslerini duyurabilmek. Bu nedenle DSF alanında sokaklar tam bir renk cümbüşüne dönüştü. Tibetli rahiplerden yoksul köylülere, kast sistemine karşı mücadele eden 'dalit'lerden (En alt kast) çevrecilere dek irili ufaklı binlerce örgütlenme, dünyanın dikkatini kendi'dava'sına çekmeye çalıştılar.

Yerel seminerler

DSF kapsamında her gün birkaç 'büyük etkinlik' ve yüzlerce 'küçük etkinlik' düzenlendi. Medyanın ilgisi, genellikle 'flaş isimlerin' katıldığı büyük etkinlik ve basın toplantılarındaydı. Özellikle Asyalı yüzlerce örgüt ise, kendi hallerinde, sorunlarını tartıştılar. 17 Ocak'ta düzenlenen seminerlerden en çok ilgi çeken, Dalitlerin mücadelesini anlatıyordu. Küçük bir alanı dolduran insanlar, baskıcı kast sisteminin en altında yer alan yoksul Dalitlerin (Dokunulmazlar) sorunlarını dinledi. Dalitlerin hakları için mücadele eden üç ayrı kuruluş tarafından düzenlenen 'Kastçılık ve ayrımcılığa karşı' adlı seminer, Hindistan'ın güneyindeki Tamil Nadu bölgesinin sorunlarına yoğunlaşıyordu.

Konuşmacılar, emperyalist küreselleşmenin kast sistemini çözmek bir yana daha da ağırlaştırdığını anlattılar. Bir diğer benzer toplantı ise, Keşmir sorununu ele alıyordu. Panele katılanlar; Hindistan ve Pakistan'ın Keşmir'i kullandığını vurgulayarak, 'bağımsız, laik ve demokratik bir Keşmir' talebini öne çıkardılar. Keşmir köylerinden gelen ozanlar, bölgenin hoşgörü kültüründen örnekler verdiler.

Cumartesi düzenlenen 'büyük seminer'de ise, DSF'nin geleceği ele alındı. Konuşmacılar G. Afrika'dan Dennis Brutus, Vietnam eski Devlet Başkanı'nın

eşi Nguyen Binh, Irak'tan Abdülmeir el Rekabi, Filistinli sağlıkçı Cihad Mesal, Malezya'dan Chandra Muzaffer, G. Koreli Rahip Keun Soo Hong ve Arjantinli Beverley Keene'di. Toplantıda ABD-İsrail saldırganlığı ve neoliberal politikalara karşı 'tek umudun DSF' olduğu belirtildi. N. Binh, küreselleşme karşıtı hareketlere, 'ulus-devletlerle stratejik ittifaklar kurma' tavsiyesinde bulunarak, diplomatik maharetini gösterdi. Koreli Rahip Keun ise, 'Kore halkının korktuğu kişi Kim Jong Il değil, Bush'tur' dedi. Rahip Keun, 'Bush tekrar seçilirse, Nisan 2005'te Kore Yarımadası'nda savaş çıkacaktır' dedi.

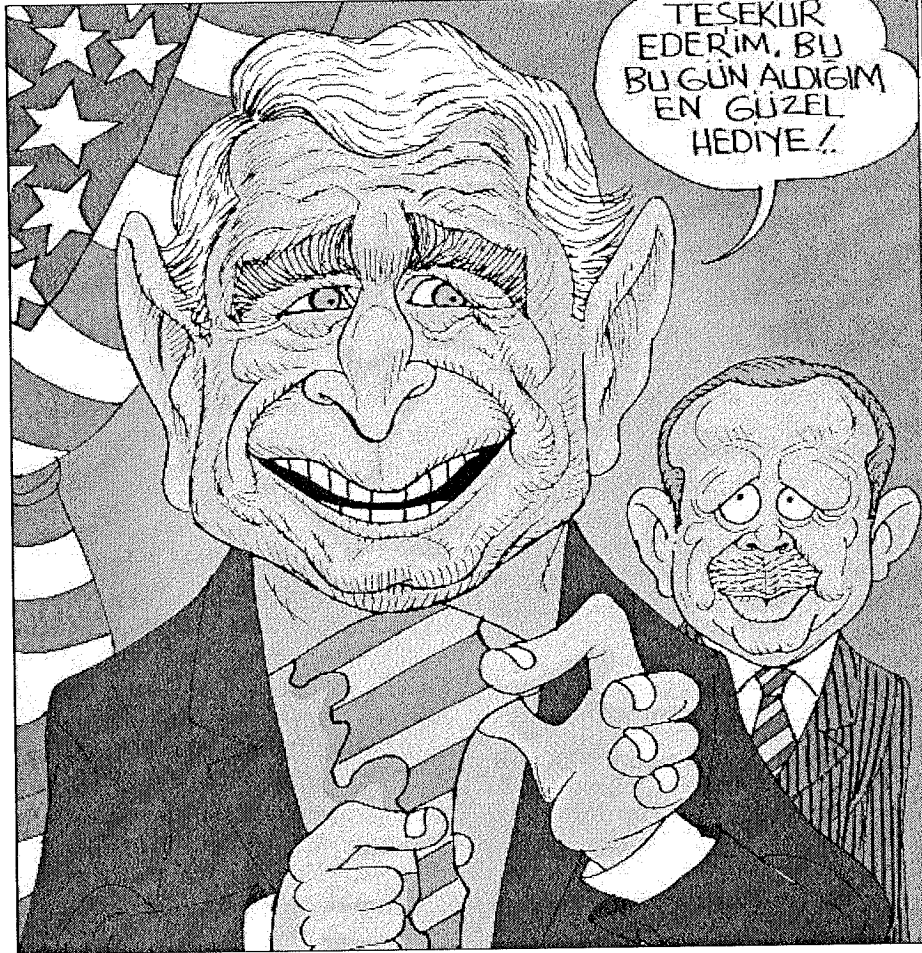
Eylem takvimi

DSF'ye katılan örgüt ve kuruluşlar, 2004 yılında uluslararası çapta eylemlere devam etme kararı aldı. İlk eylem 20 Mart tarihinde Mumbai'de yapılacak. Onbinlerin katılacağı eylemde, Amerikan saldırganlığı lanetlenecek. Küreselleşme ve savaş karşıtları, 22-25 Nisan tarihleri arasında ABD'nin başkenti Washington'da buluşacak. Burada, Dünya Bankası ve IMF'nin 60. yıldönümü kutlamaları engellenmeye çalışılacak ve kitlesel protesto eylemleri düzenlenecek.

Mumbai'de büyük yürüyüş Hindistan'ın Mumbai kentinde 16 Ocak'ta başlayan Dünya Sosyal Forumu (DSF), onbinlerce kişinin katıldığı bir yürüyüşle sona erdi.

Onbinlerce emperyalizm karşıtı; Mumbai kent merkezinde renkli bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eylemde savaşa, emperyalizme ve ABD Başkanı George W. Bush'a karşı sloganlar atıldı, çeşitli talepleri içeren pankartlar taşındı.

DSF'nin yönetimini elinde bulunduran NGO'lar (Hükümet Dışı Kuruluşlar), Mumbai'deki foruma emperyalizme karşı mücadelenin damga vurmasından rahatsız oldular. DSF yöneticileri, bu nedenle gelecek yılki forumu bir kez daha Brezilya'ya taşımayı kararlaştırdı

Nazlıca Nazlı Şahin

TİTRETEN SORUN

Ardarda açıklamalar yapıyor. ABD, AB, Türkiye Yunanistan Kıbrıs'ı konuşuyor, hepsi çözeceğiz diyor. Ama Nasıl?

İçim titriyor, kanım donuyor konuşulanları dinledikçe. Havalarda soğukluğu değil içimi titreten., Kıbrıs halkların geleceği karartılıyor.

Çözumsuz bir tuzak olan aynalar labirentinde yaşamaya yıllarca zorlanmış ve zorlanmaya devam eden Kıbrıs insanını düşündükçe, bu dünyanın kurallarını halkların belirlemesi gerektiği inancı daha köklü oturuyor beynime.

Ve... özgürlük adına yapılan mücadeleler ve özgürlük savaşçıları doluyor usuma.

Kıbrıs sorunu çözülecek dindikçe daha da içinden

çıkılmaz bir hale büründürülüyor.

Herkes kolları sıvamış "Kıbrıs'ı çözeceğim" diyor ama atılan adımların Kıbrıs halkına neler getireceğini hiç kimse konuşmuyor. T.C Başbakanı Erdoğan ABD temaslarında Kıbrıs'ı Bush'a hediye eder gibi eline Kıbrıs "kozunu" veriyor. Böylece ABD, Kıbrıs üzerinden AB, Türkiye ve bölge üzerindeki baskısını artırma fırsatını tam olarak yakalamış oluyor.

Artık ada emperyalist güçlerin ağıttan hesaplaştığı bir arenaya dönüşecek.

Birileri çıkıp sert mesajlar gönderiyor, arenaya çıkıp "Kıbrıs bağımsızdır, Yunanistan'ın ve Türkiye'nin kolonisi değildir. Kıbrıs'ta 1 Mayıs 2004'e kadar çözüm bulunmazsa, Kıbrıs dosyası kapanır, bir daha da açılmaz" diyor. (Avrupa Parlamentosu Kıbrıs Raportörü Jacques Poos) Diğer birileri ise, pusuya yatmış aç kurt gibi karşısında bekleyen avına bakarak ağzını şapırdatıyor. (Dünyanın Jandarmalığına soyunmuş ABD)

Kıbrıs halklarının ise, bu soğuk havalarda bu soğuk

ve sert konuşmalar karşısında kanları donuyor.

Kıbrıs halkları bir gerçeği çok iyi kavramak zorundadır.

Göstermelik kukla hükümetler, ağızlarından salyalar akan bu canavarların ellerinde oyuncaktır.

Bu oyuncaklarını ellerinden almak için çözüm ve barış güçleriyle birlikte, kanlarını donduranlara karşı çıkıp " Bu Memleket Bizim Biz Yöteceğiz" diyebilmeliler.

Bosna'da, Irak'ta ve Filistin'de uyguladıkları yalan ve küstahlıkları Kıbrıs üzerinde de uygulamaya çalıştıklarını görmezden gelmek halka ve çocuklarımızın geleceğine ihanet demek olacaktır.

Bütün bu gerçekleri bilerek halktan gizlemeye

çalışanlar midemi

bulandırıyorlar.

Emperyalistlerin her konuşmalarında canavarca

mesajlar vardır. Bu mesajlar çok iyi kavranmalı ve

emperyalistlere karşı kavga hemen başlatılmalıdır.

"Vizontele-Tuuba"

Devrim Başak

Vizyona girdiği günden itibaren gişe rekorları kıran, Yılmaz Erdoğan'ın yazıp yönettiği "Vizontele-Tuuba" isimli filmi izledim. Film gerçekten de büyük emeklerle yapılmış diyebilirim. 1980 Türkiye'sini konu alan film başarılı sayılabilecek bir film olmakla birlikte, bana göre belli başlı yanlışları da var. Filme kısaca değinmek istiyorum.

Film, 1980 Türkiye'sinin yaşam koşullarını ve faşist darbe dönemini fena sayılmayacak düzeyde anlatan bir film olmuş. Fena sayılmaz diyorum, çünkü Yılmaz Erdoğan gibi birisinden daha ötesini beklemek hata olur.

Bildiğimiz üzere 1970-1980'li dönemler, Türkiye Devrimci Hareketi'nin bayağı geliştiği olduğu bir dönemdir. Öyle ki, nihayetinde bu devrimci potansiyel, ancak askeri faşist darbeye, 12 Eylül darbesiyle susturulmaya çalışılmıştır. Film de, bu dönemin Türkiye'sinin doğu kesimi özelinde beklediği gibi komik unsurlar da var. Fakat bu komik unsurlar filmi bir komedi filmi yapmıyor, aksine filme acıcılık sağlıyor. Bu filmi bir komedi filmi olarak görmek, Türkiye tarihinin dönüm noktalarından birisini alaya almak demektir, dolayısıyla yanlıştır. Yazar, bu komik öğelerle beraber doğu bölgesi insanının yaşamını, geri bırakılmışlığını, ilişkilerini, kısaca sistem içindeki yerini güzele yakın bir şekilde anlatmış diyebilirim. İlkinden

Birincisinden (Vizontele) daha fazla bir izlenme potansiyeli kazanmış olan filmde, Türkiye'nin doğu bölgesi halkının, acılarına, sevinçlerine ve yaşamına değinmiş Erdoğan. Filmde, herkesin Yılmaz Erdoğan'dan beklediği gibi komik unsurlar da var. Fakat bu komik unsurlar filmi bir komedi filmi yapmıyor, aksine filme acıcılık sağlıyor. Bu filmi bir komedi filmi olarak görmek, Türkiye tarihinin dönüm noktalarından birisini alaya almak demektir, dolayısıyla yanlıştır. Yazar, bu komik öğelerle beraber doğu bölgesi insanının yaşamını, geri bırakılmışlığını, ilişkilerini, kısaca sistem içindeki yerini güzele yakın bir şekilde anlatmış diyebilirim. İlkinden

(Vizontele) daha da geniş ve sağlam bir konuya değinilmiş Vizontele-Tuuba filminde.

Doğu bölgesi halkının '80'lerde içinde olduğu feodal ilişkilere, geri bırakılmışlığa, devletin askeri baskısının bu bölgeye yansımasına değinmiş film. Bununla beraber, bu geri bırakılmışlığın üzerinden rant sağlamak isteyen, bunu da başaran, devletle işbirliği içinde olan fırsatçılara, fakat bölgeye gelen bir televizyonun bile bunların çıkarlarını nasıl zedelediğine, bunun üzerine bunların ne gibi oyunlara başvurduğuna değinmiş film.

İnsan ilişkilerinin saflığına, temizliğine, fakat bir o kadar da insanların bilgisizliğine, geri bırakılmışlığına değinmiş film. Bununla beraber bu saflık ve temizlik üzerinden sömürü mekanizmasını çok güzel devreye sokan devletin bununla da kalmayıp baskılarına, zorbalıklarına değinmiş...

1980 Türkiye'sinde devletin içine düştüğü çıkmazdan kurtulabilmek için çevirdiği dolaplara, uyguladığı yağmaya, talana, baskılara değinmiş. Faşist zorbalığın halk hareketi sonucu uyguladığı 12 Eylül askeri faşist darbesini konu alan film, buraya kadar dikkatle izlenebilecek bir film. Fakat 1980 dönemindeki devrimci hareketi genelleştirme ve Türkiye Devrimci Hareketi'nin zaafalarını ve/veya hatalarını ortaya koyacağım derken tüm devrimci hareketi hiçe saymasına, Türkiye Devrimci Hareketi'ni alaya almasına ve maskaralık olarak genellemesine baktığımızda, film daha da izlenesi oluyor... hem de çok dikkatli izlenesi oluyor.

Devrimci hareketin o dönemde yüksek olduğunu, halk hareketinin büyük bir ivme kazandığını az ya da çok biliyoruz. Böylesi bir durumda, 12 Eylül askeri faşist darbesini konu alan bir filmde devrimci

harekete az ya da çok değinilecekse, gerçekten ciddi olan bu dönem sırasında devrimci hareketin durumuna da gerçekten doğru ve ciddi bakmak gereklidir. Türkiye Devrimci Hareketi'nin genel zaaf ve hatalarını anlatmak başkadır, devrimci hareketi genelleştirerek maskaralık ve devrimcileri başı boş serseriler olarak göstermek başkadır. Acaba Yılmaz Erdoğan kaç yaparken göz mü çıkarılmıştır? Filmde, aynı köyün içinde var olan iki farklı devrimci kültür derneğinden, bunların birbirleriyle çatışmasının saçmalığından bahsetmiştir. Bu iki devrimci dernek, aynı amaçlara sahiptir ama sebpsiz yere durmadan birbirleriyle çatışmaktadırlar. Esas düşmanın kim olduğunu unutmış olan bu devrimciler, küçük odalarının içinde sıkışıp kalmış, kimseye açılmamış, durmadan kendi aralarında maskaralık yapan yapı tiplerileridir.

Demeklerindeki Stalin resminin, sloganlarının, afişlerinin, vs. lerinin sadece göstermelik olduğunu, esasında bu devrimcilerin Marksizm-Leninizm'den zerre birşey almadığını anlıyoruz filmde. Ayrıca bu devrimciler kitap okumayan devrimcilerdir (nasıl olacaksa)... Bu maceracı devrimcileri okutmaya başlatan da, sonradan gelen bir devrimci öğretmendir. Öncesinde, adam akıllı hiçbirşey okumadan birbirleriyle didişen, çocukluk yapan, birbirlerini durmadan karşı-devrimci ilan eden devrimciler, bir devrimci öğretmenin köye gelmesiyle yola gelmeye başlıyorlar. Ve filme göre bu sözde devrimciler, örgütlü insanlardır. İşin garibi, filmin sonlarına doğru bu devrimcilerin aslında devrimci olduğu da yansıyor perdeye, bu da çelişki olarak görünür. Böylesi bir durumu mizah adı altında bize sunmaya çalışan Erdoğan, karşısına devrimci hareketi genel olarak maskaralık biçiminde aldığı için veya eğer filmin bize verdiği şekilde gidersek almamız gerektiğinin, bunun da kabul edilemeyecek birşey olduğunun, kaç yapayım derken

göz çıkardığının farkında mıdır acaba? Acaba bu filmi izleyen bilinçsiz insanlar, Türkiye Devrimci Hareketi hakkında nasıl düşünecekler? Hatta ve hatta devrimci mücadele ve Stalin hakkında nasıl düşünecekler? Türkiye Devrimci Hareketi'nin genel hastalık ve zaafalarının filmle ifade edilmesi başka şeydir, devrimcileri genel olarak lafazan serseriler olarak göstermek, yok saymak başka şeydir. Böylesi bir filmde böylesi bir hatanın yapılması, insanı düşündürüyor. Bir yandan da kuşkulandırıyor...Komünist harekete sempatisi olan fakat bilgisi olmayan insanlar bu filmi izlediğinde komünist hareket hakkında ne düşünecekler, merak ediyorum. Özellikle Kıbrıs'ta, bu filmdeki devrimciler halkımızda nasıl bir izlenim uyandıracaktır?

Onların komünist mücadeleye katılması konusunda sempatisini mi sağlayacak veya var olanı harekete geçirmelerinde rol mü oynayacaktır?

Yoksa özellikle Stalin demagogilerinin etkisine daha da fazla kapılarak Stalin düşmanı, dolayısıyla komünizm düşmanı olmaları yolunda, burjuva yapılara kaymalarında mı etkili olacaktır?

Bence ikincisinin gerçekleşmesi muhtemeldir. 12 Eylül askeri faşist darbesini konu alan bir filmde, devrimci hareketin "genel olarak" bu denli küçük düşürülmesi, filmdeki en büyük hatadır. Eğer Yılmaz Erdoğan bu filmi sadece örgütlü insanların izlemesi için veya sadece burjuva lafazan, sözde aydınların izleyip sayfa sayfa yazı yazmaları için, dillerine bunu sakız etmeleri için yapmışsa, yukarıda söylediklerimin hiçbir değeri yoktur. Eleştiriye açıktır, politik tartışmaya açıktır.

Fakat eğer bu film halka sesleniyorsa, tarihi gerçekleri anlattığını iddia ediyorsa, halkın izlemesi için yapıldıysa, bu film başarısız olmuştur. Yararından çok zararı dokunmuştur.

Edebiyat Akımları Üzerine

Ahmet Tapan
comun85@yahoo.com

Çok geniş bir konu olduğunun bilincinde olarak bir edebiyat dünyasına değinelim dedik ve başlangıcı da toplumsal gerçekçilerden yapacağız. Belirli bir sıralamaya girmek bence yanlış olacağından kendime göre gireceğim konuya.

Andre Bonnard'ın Evrensel Basım-Yayıncıdan çıkan bir kitabını okumuştum: "Yeni Bir Hümanizmaya Doğru Sovyet Edebiyatı Üzerine". Yunan edebiyatı uzmanı olan Bonnard bu kitapta farklı bir açıdan bakıyordu Sovyetler'de yükselen edebiyata. Toplumsal gerçekçiliğin etkisiyle yükselen Sovyet edebiyatı giderek aslını Antik Yunan'da bulan

hümanizmi barındırıyordu. Ama yeni bir yorumla. Çok güzel bir çizgi çekiyor Bonnard bu iki hümanizma arasına. Sovyet edebiyatının vardığı hümanizma konusu olan insan için yapılırken Antik Yunan'da böyle bir amaç yoktu. Bir barajın yapımı roman konusu olabilir mi mesela romantik akımda? Sovyet gerçekçiliğinde oluyor işte. Ama baraj insan için yapılır, bu yeni hümanizmanın özelliği böyle. Sovyet edebiyatına yönelik araştırmasının çok uzun boylu olmadığını kendisi belirtiyor Bonnard'ın ama bu araştırmada yakaladığı noktalar yukarıda görüldüğü gibi oldukça önemli. İşin ilginç bu hümanizma akımının ortaya çıkışı Stalin döneminin içinde kalıyor. Düşünsenize bütün bir batı dünyasında diktatör, katil olarak anılan adam iktidardayken

Sovyetler'de böylesine aşkın bir hümanizma belirsir. Edebiyat ve sanat akımlarının toplumsal yapıların etkisiyle şekillendiği açıkken hangi tarafın yalancı olduğunu söylememize gerek yoktur sanırım. Bir barajın yapımını örnek vermiştim yukarıda Bonnard'dan alıntıyla. İşte bu barajı ancak toplumsal gerçekçilikle anlatabilirsiniz. Bunun nedeni insan ögesini tekil olarak ele almayı ve tabii sanatın bir taraf belirlemiş olmanızdır. Bu taraf kavramını bağnaz ele almamak gerekli bir de. Yoksa bir barajın yapımını ancak teknik bilgilerle dolu bir rapor olarak sunarsınız.

Bir de İlya Ehrenburg'dan bahsedeceğim. Bu Sovyet gerçekçiliğinde önemli bir yere sahiptir kendisi. Buzlar çözülürken adlı romanıyla Sovyet

gerçekçiliğinin ihmal ettiği bir noktaya değinir Ehrenburg; bireyin iç dünyasına. Aslını isterseniz bu o güne kadarki bir eksiktir. Bunda etkisi olan şey bence yazarların topluma güvenleridir. Bireyin iyiliğinden şüphe etmez yazar, onu bir nevi idealize eder; Sovyet vatandaşdır, o, bir komünisttir. Fakat Ehrenburg bireyin iç dünyasına iner onu bütün yanlış ve doğrularıyla ele alarak iyi veya kötü diye idealize etmekten kaçınır. Yanlış yapabilir pekala bir komünist de olsa insan. Bir noktadan sonra bireyin karakterinde toplumun etkisini aramakta direnmemek gerekir. Fakat burada yanlış bireye aittir, topluma veya onun bir uzantısına değil.

(devam edecek)

Maksim Gorki
Küçük-Burjuva İdeolojisinin Eleştirisi
[Maksim Gorki, Küçük-Burjuva İdeolojisinin
Eleştirisi, Ortam Yayınları, 3. baskı]

Eriş Yayınları tarafından düzenlenmiştir.
 erisyay@kurtuluscephesi.com

Küçük Burjuva İdeolojisi

Sayı 111'den devam...

Biliyoruz ki, tüfek, top, tank, uçak, patlayıcı maddeler, boğucu gazlar ve insanları kitle halinde öldürmekte kullanılacak türlü şeyler üretmek için "uygar devletler" bol bol hesap-sız para harcarlar. İnsan öldürme gittikçe daha pahalıya oturmakta, ya işçiler tarafından çıkarılan, ya da insanlardan vergi olarak alınan binlerce ton altını yutmakta ve bu insanlar, verdikleri bu paraların karşılığı olarak, kurşuna dizilmekte, patlayıcı maddelerle parçalanmakta, zehirli gazlarla boğulmakta, denizlerin dibini boylamaktadırlar.

Top, mitralyöz, dinamit, boğucu iperit gazı ve insanları kitle halinde öldürecek daha başka şeyler yapan silah fabrikatörleri yarının ulusların boğazlaşmasına büyük bir hararetle, ama, söylemeğe gerek yok, vaktiyle Doğunun zenginliklerini yağma etmek düşüncesiyle, Kudüs'ü zaptetmeğe, "İsa'nın mezarını kurtarmağa" hazırlanan orta çağ Avrupa'sı baronlarından çok daha düşünce düşüne ve daha metotlu bir şekilde hazırlanmaktadır. Arada şu fark var: "Korkusuz ve kusursuz modern şovalyelerimiz" in gözünde Kudüs, şehirlerde bankaların toplandığı caddeler, "İsa'nın mezarı" ise, para kasalarıdır...

Ölümün kötü oluşu, yaşamda bir eser yaratmak için bütün güçleri-ni henüz tam olarak kullanamamış olan kimseleri öldürmesinden gelmez. İnsanlar birbirlerine karşı daha saygılı ve dikkatli davranırlarsa, ellerindeki imkanları sağlığın korunmasında, vücut bakımında doktor, ilgisinde, hastalıkların sebeplerini incelemekte daha cömertçe kullanmağa başlarsa, ölümün bu alandaki gücünü ve etkisini sınırlayabilirler. Bilim, çiçek hastalığını, kolerayı, kuşpalazını, vebayı, salgın hastalıkları, yüzbinlerce insanı vaktisiz öldüren bütün bu hastalıkları yenmiştir. Doktorlar gittikçe daha tecrübeli olarak ölüme karşı başarı ile mücadele etmektedirler.

Ölümün kötü oluşu, insanların yüreğine saldırdığı korkunun etkisi ile bazı kimselerin en değerli güçlerini "ölümün sırrını" bulacağız diye, "soyut" felsefi araştırmalarla boş boşuna harcamalarından gelir. Ama, felsefe lapa'yı bile bulmamış oysa, ölüme karşı girişilen mücadelede lapa ile kene otu yağı Schopenhauer'in ya da E. Hartmann'ın felsefesinden daha faydalı olmuştur.

Ölümün kötü oluşu, insanların yüreğine saldırdığı korkunun hafızalarda bir takım tanrılar, bir "ahiret" yaratmağa, cennet ve cehennem gibi uydurmalarla sürüklenmesinden gelir. Bizim gibi maden mühendisi, madenci, demirci "ölümlüler" öteden beri yeraltı tanrısı Vulcanus'tan daha hünerliyizdir. Elektrik teknisyenlerimiz de yaşam için, şimşek ve gök gürültüsünün eski hükümdarı Jupiter'den daha faydalı ve daha güçlüdürler.

"Ahiret", ilkel insanın heyecanlarından farklı olmayan heyecanlarımızın karanlık alanında bulunur. Çünkü ölüm korkusu hem bu heyecanlar, hem de "nevin muhafazası içgüdü" gizli eylemi üstünde hüküm sürer. Zaten, bu içgüdü'nün düşünülmeden olan eylemini de ölüm korkusu doğurur. Şu halde, "ahiret" gerçekten var olsaydı, önce sistemimizdeki gezegenler arası ilişkileri kurduktan sonra, sonra da dünyalar arasında ilişki kurduktan sonra, bu "ahiret" denilen şeyi evrenin herhangi bir yerinde keşfedecektir. Ama, bu, acele olan bir şey değildir. Biz, her şeyden önce, yeryüzündeki yaşamımızı

iyice düzene sokmağa bakalım.

İnsanların yeryüzünde çektikleri cehennem azaplarını başka bir yerde rahat etmek boş hülyasıyla telafi etmek için rahiplerin ve "Kilise babaları"nın cenneti budalaca uydurduklarını tekrar tekrar söylemeğe gerek var mı? Bundan başka, böylelikle, göklerdeki bir cennet mutluluğu düşü, zenginlerin yeryüzünde sürdükleri yaşamın çekici ve göz alıcı parlaklığını yoksulların gözünde biraz karartacak, hatta söndürecekler.

Ölümün yüreklerle saldırdığı korku, dinlerin yaratılmasına sebep olduğundan dolayı kötüdür, zararlıdır. İlkel insanların bilinçli yaşamının başlangıcında, bir din yaratmak, doğa olgularını bir düzene sokmak denemesi olduğu için, bu olguları insana benzeyen tanrılar şeklinde canlandırdığı için, aslında, korkutucu hiç bir şeyi kapsamayan bu halk yaratmasının belli bir toplumsal faydası da vardı. Düşüncenin, fantazinin, gelişmesine yardım ediyordu ve "sanat" yaratması olarak bugüne kadar hâlâ değerini kaybetmedi.

Rahipler ve kilise adamları, sanat olarak, din yaratmasına son verdiler, halkın dini görüşlerinden anlamsız ve korkutucu bir takım ahlak sistemleri çıkardılar. Bu suretle, düşüncenin, dünyayı tanımanın ve öğrenmenin, fantezinin, düşüncenin gelişmesini uzun zaman sekteye uğrattılar.

Dünyayı şeytanlarla dolduran hristiyanlığın-ki insan tarafından yaratılan insana benzer tanrılarla şeytan kılığında gösterdi- uygarlığın ilerlemesi üstünde çok kötü etkisi oldu. Şeytanların gücünden korkup, insanlara dünyadan yüz döndürmeyi vaaz eden, insanlara en koyu batıl inançları aşılayan on binlerce cahil keşiş, papazı doğuran hristiyanlıktır. Kilisenin tutucu sofuluğuna ve korkunç zulmüne düşüncelerine isyan edenler ise, bu keşişler tarafından şeytan çarpanı, dinden ve doğru yoldan saparı sihirbaz, büyücü bir takım insanlar sayıldı, meydanlarda diri diri yakıldı. "Kutsal Engizisyonu" bulan sadece hristiyanlıktı. Bu zulüm ve işkence kurumunun eşine hiçbir dinde raslanmaz. Engizisyon yedi yüz yıl içinde yüzbinlerce insanı "dinden ve doğru yoldan sapmış" ve "sihirbaz" diye ateşte yakmış, yüzbinlerce insanı da buna yakın cezalara çarptırılmıştır. Hristiyanlığın bunca övülen "insanlığına" rağmen, Engizisyon, ancak Napoleon Bonaparte tarafından 1800'de İtalya'da, 1808'de İspanya'da kaldırıldı, sonradan tekrar getirilmeğe çalışıldı. Hristiyan kilisesinin bilime karşı giriştiği tutucu ve amansız mücadele Avrupa tarihinin en utanç verici olayıdır. Ama bu olay bugüne kadar ciddi bir şekilde incelenip aydınlatılmamıştır. Kilisenin kültürlü insanları manevi ve ahlaki bakımdan serseme çevirmesini şu olay gayet güzel anlatır: Birinci Paylaşım Savaşındaki emperyalist insan kıyımı sırasında Alman hristiyanlar: "Tanrım, İngiltere'yi cezalandırın!" diye dua etmişler, İngilizler, Fransızlar, Ruslar insan öldürmek suçunu işlemekte kendilerine yardım etmesi için Sevgi tanrılarına, aynı duada bulunmuşlardı.

Bana mektup gönderen okuyucularımın dinin "zorunluğu", "değeri" hakkındaki, bugünkü ahlakın temeli olan din hakkındaki, en son "avunma kaynağı olan din" hakkındaki sorularına yeteri kadar aydın bir şekilde karşılık verdiğimi sanıyorum. "Avunma"ya gelince, fikrimce, insanı en iyi avutan şey, makul

çalışmasıdır.

Demek oluyor ki, genellikle, dünyamızda her şey gayet basittir. Bütün meseleler ve sırlar insanın iradesiyle ve aklının gücüyle, yine insanın çalışmasında ve yaratıcı eserinde hal şeklini bulmaktadır.

Utanc verici gerçeği haklı göstermek ve insanları bu gerçekle bağdaştırmak isteyerek, herşeyi arap saçına döndüren ve karartan, kendini zeki bilenlerin "hilekar felsefesi"dir.

Dünyada insan aklı dışında hiç bir makul güç bulunmadığını, yeryüzünün ve evren hakkındaki bütün görüşümüzün ancak aklımızda bir düzene konulduğunu, bugün de konulmakta olduğunu artık anlamamızın zamanı gelmiştir. Aklın eylemi dışında, buzulların hareketi, fırtınalar, depremler, kuraklık, aşıl-maz bataklıklar, balta girmemiş sık ormanlar, hiç bir şey vermeyen çöller, vahşi hayvanlar, yılanlar, parazitler vardır. İnsanın dışında, yalnız karmaşık ve yıldızlar karmaşasının doldurduğu uçsuz bucaksız uzay vardır, insan bu karmaşıklığı, düşüncesiyle her şeyi bilmek ve öğrenmek içgüdüğü ile sağlam bir düzen getirmiştir ve getirmektedir. Tıpkı, bataklıkları kurutarak, çöllerini sulayarak, dağlar arasından yollar açarak, vahşi hayvanların ve parazitlerin kökünü kurutarak ve iyi bir mülk sahibi olarak dünyaya bir "çeki düzen vererek" yeryüzünü bir düzene soktuğu gibi.

İnsanoğlunun zulmeden, zulüm gören ya da arabuluculuk eden gibi üç tutumunu tayin eden toplumsal koşulların ortadan kaldırılması gereklidir.

Doğanın ve devletin sınıf yapısının şu ya da bu şekilde çıkardığı maddi engeller, ya da, örneğin kilise gibi ideolojik baskıların şu ya da bu şekilde çıkardığı engeller ortadan kaldırılmalıdır. İnsandaki güçlerin, kabiliyetlerin özgür gelişmesini, kültürün gelişmesini engelleyen her şey kaldırılmalıdır.

Kişisel faaliyetin bilimin,

teknik ve sanatın türlü alanlarında

parlak sonuçlar verdiği, hâlâ da ver-

mekte olduğu, bu faaliyet egemen

sınıfın "gelenekleri" ile, zevkleri ile

menfaatleri ile tamamiyle bağdaşın-

ca parlak sonuçlar verdiği, hâlâ da

vermekte olduğu inkar edilemez.

Ama, bir kimse düşünceye,

"gelenek", evrensel bayağılığa,

menfaatlere, alışkanlıklara aykırı

hareket ettiği takdirde, bu men-

faatler, bu alışkanlıklar, vb. arasin-

da yeri olamaz. Bu insan ya zin-

dana atılır, ya da diri diri ateşte

yakılır. Sokrat ile Galile'nin başına

gelenler, yaşayışın ve düşüncenin

sağlam temellerini sarsmağa

çalışan onbinlerce, yüzbinlerce

insanın da başına gelmiştir. Uşaklık

etmeyen, bundan ötürü de isten-

meyen insanlara böyle işkence

etmekle, evrensel bayağılık, kendini

savunmak ve yeryüzündeki ege-

menliğini güçlendirmek için kendi-

sine mutlaka gerek olan o ikiyü-

zlülüğün ne kadar derin olduğunu

bütün çıplaklığı ile göstermiştir.

Biliyoruz ki, küçük burjuva

bütün düşünceleri ve bütün duygu-

ları ile tamamiyle bireycidir. Küçük

burjuvanın başka türlü olmak elin-

den gelmez. Çünkü, küçük burju-

vanın bireyciliği burjuva toplumunun

asıl temelini oluşturan "kutsal özel

mülkiyet kurumu"na dayanır. Her

küçük burjuva felsefesinin hedefi,

insanları, "özgürlük, eşitlik ve

kardeşlik" yoluna, "sınıflar arasın-

daki asude işbirliği" yoluna götüre-

bilecek biricik temel olarak bu "kut-

sal özel mülkiyet kurumu"nu

güçlendirmek ve haklı göstermektir.

Karl Marx'ın öğretisi bu felsefenin yalancı niteliğini gösterdiği gibi, 1914-1918 Birinci Paylaşım Savaşı, küçük burjuva etkileri ile güçle zehirlenmiş olan Avrupa işçi sınıfının örgütündeki yetersizlik yüzünden kurulmasına sebep olduğu faşizm gibi olaylar da bunun böyle olduğunu göstermiştir.

Küçük-burjuva bireyciliğinin kişilik karşısındaki tutumu, bu bireyciliğin ikiyüzlülüğünü ve sahtekarlığını tamamiyle ortaya koymuştur. Küçük-burjuva düşüncesi, genellikle, kişisel güçlerin ve yeteneklerin normal gelişmesini köstekler ve bozar. Burjuva devletinde, kişiliğin gelişmesi karmaşık bir ulusal çıkarlar ve sınıf çıkarları baskı sistemi ile, bir dini, felsefi, hukuki düşünceler sistemi ile sınırlandırılmıştır. Bu sistemin hedefi, insandaki "toplumsal hayvan"a has özellikleri geliştirmektir. Ama vardığı sonuç tersinedir. Gerçekte insanların çoğu bir azınlığa boyun eğen kuzu gibi hayvanlar haline gelir ve bu azınlığın çoğunluğu ezmesini kolaylaştırır.

Güçlerin faaliyeti, en başta açgözlü bir sermaye birikiminde, yani resmi bir yağmada, sonra topluma karşı işlenmiş ve yasalar tarafından kovuşturulan suçlarda, yani küçük çaplı hırsızlıkta, haydutlukta, katillikte, en son cinsel taşkınlıklarda kendini gösterir. Enerji başka uygulama alanı bulamazsa, başka bir faaliyeti alanı tarafından kullanılmazsa, enerjiye geniş bir uygulama alanı sağlar.

Karmaşık bir sınıf baskısı sisteminin az bir zorlaması, insanların duyguları, "bilinçaltı"ları üstündeki etkisi bunlarda anlayışsızlık ve yaşam karşısında korku doğurur, bunları bütün tanrıları ve dinleri yaratan ilkel atamız gibi düşünmeğe zorlar. İnsan dışında ve insana düşman "objektif güç" bulunduğunu ve bu güçleri yenemeyeceğini düşünmeye zorlar. Olaylar karşısında boyun eğmek insanı pasif hale getirir.

Yaşamın gelişmelerine sinirlenen, öfkelenen kimselerdeki heyecanlar ise, bilincin gelişmesini durdurur, karartır. Ama bu kimsenin "bilincin varlığı çoktan geçtiğini" düşünmelerine engel olmaz. Böyle bir ruh hali insan ile gerçek arasındaki ayrılığı daha da derinleştirir, insanı anarşist haline getirir, ona şu anlamsız kötü şeyleri söyler:

"Onbeş yıldan beri yaşam benimle kedi fare ile oynar gibi oynuyor. Şimdi bütün öğretim yapanlardan nefret ediyorum. Ben onlardan daha zekiym. Kendimi hiç düşünmeden, bunları cephede elde silah savunduğuma acıyorum."

"Kendisi uğrunda" giriştiği kısır mücadelede daha şimdiden vahşi hale gelmiş bir insanın çığlığı bu.

Kapitalist rejim, insanları, zulmedenler-zulüm görenler, uzlaştırılması mümkün olmayanı uzlaştıranlar diye bölümlere ayırır. Kaldı ki, ispat edilen bu itiraz edilmez şeyi anımsatmaya bile gerek yok. Yine de, anımsatmak ister. Çünkü, yaşamda çabucak rahat bir mevki sahibi olmak isteyen bir çok genç bu acelenin kendilerini geçmişe doğru sürüklediğini belki de anlamıyorlar. Yine anlamıyorlar ki, sürükledikleri geçmiş kanlı bir cambazhane sahnesidir, kapitalist gerçek bu kanlı meydana bütün revasizliği ile gemi iyice azya almıştır, hümanistler ve arabulucular, uzlaştırıcılar bu kanlı meydana insanın içini titreten birer soytarı rolü oynarlar.

Bitti...

Türkiye'de Yerel Seçimler

Hazırlayan: Nazlı Şahin

Türkiye'de yerel seçimler yaklaşıyor. AKP, emperyalist güç merkezlerinin sözcüsü ve işbirlikçisi bir parti olarak yerel yönetimleri de gasp etmek istiyor. CHP ise halka ve emekçilere sırt çevirmiş görünüyor. Ülkenin demokratikleşmesi, Kürt sorunun demokratik çözümü, ülke kaynaklarının bir avuç haramzadenin elinden kurtarılması, emperyalist merkezlerin açık pazarı haline getirilmiş Türkiye'nin gidişatını değiştirmek için çırpınan halkı duymuyor. Türkiye'de bir halk hareketi yaratılması özlemi içinde bulunan milyonların sesine kulak vermeyenlerin yerel seçimlerde halktan büyük bir tokat yiyeceği daha şimdiden belli olmuştur.

Zira, mahallelerden başlayarak partilerinin vurdumduymaz politikalarına aldırmaşızın oluşan birlikler, Türkiye tarihinde ilk defa halkı dışlayan politikalara darbe indirmeyi başaracak gibi gözüküyor.

Ezilen ve sömürülen milyonların yerellerde birleşerek ülke düzeyinde yerel yönetimleri kendi denetimlerine alma isteği güç kazanmaktadır. Gerici ve işbirlikçi, emek, demokrasi ve barış karşıtı politikaların uygulayıcısı olan AKP ve ondan geri kalmayan burjuva partilerin pervasızlığını durdurabilmek için tüm halk güçlerinin birleştirilmesi gerekli ve zorunludur. Dün bu partilerin içinde olan ancak bir süre önce bu partilerle ilişkisini keserek başka partiler kurarak politika yapmayı sürdüren partilerin de bu halk tepkisi karşısında heyecanlandıkları görülmektedir. Halka dönme ve halk iradesini önemseme tutumu güç kazanmaktadır. İşçi ve emekçi yığınların mahallelerden başlayarak, beldeler, ilçeler ve iller düzeyinde ortaya çıkaracağı güç birliğinin sadece yerel yönetimlerin belirlenmesi bakımından değil, aynı zamanda Demokratik Türkiye Hareketi'nin yaratılması bakımından da önemli bir yol açtığını düşünen birçok politik çevre bu gidişatı kendi politik hesaplarına uyarlamak için harekete geçmiş olsa da bu Demokratik Türkiye Hareketi'ni yaratmak için doğru yola yönlendirilebilir.

ORTAYA ÇIKAN İKİ EĞİLİM

Türkiye'nin birikmiş olan, ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal sorunlarını çözecek tek güç olarak işçi sınıfı ve emekçi yığınlar politik hayata damgasını vurmalarında yerel seçimler önemli olanaklar sunmaktadır. Bu durum geniş bir çevreyi heyecanlandırmış bulunmaktadır. Ve bu durum seçimlere nasıl katılacağı tartışmalarına neden olmaktadır.

Son günlerde çok sayıda parti asgari ortaklaşmalarda düşünce birliğine vararak seçimlere beraber girmek için çaba göstermektedir. Bu çabalarda iki eğilim ifade edilmektedir.

1- Yerel seçimlerde yerel halk inisiyatifi önünde tutmak, işçi ve kamu emekçileri sendikaları, meslek odaları, yöre dernekleri, üretici köylü bileşenleri, kadın ve gençlerin, illerin bağımsızlık ve demokrasi yanlısı olan kişi ve kurumlarının tümünü bir araya getirecek olan ve aynı zamanda Belediye Başkanlığı, İl Meclis Üyeliği, Belediye Meclis Üyelikleri ve Muhtarlıkların bu güçlerin iradesiyle belirlenmesi ve kazanılmasını ön gören bir yaklaşımdır.

2 - Bir araya gelebilecek parti ve çevrelerin tek parti çatısı altında seçime girmeleri önerisidir.

Ancak bu iki eğilimi tartışmak üzere bir araya gelen parti ve çevrelerin hemen tümü olumlu bir tutum sergilemektedirler. Alternatiflerin hangisinin bağımsız ve demokratik Türkiye'nin önünü açabileceği üzerine yapılan tartışmalardan ve partilerden yapılan açıklamalarda iller düzeyinde bir araya gelen partilerin yerelde gösterilecek tek aday etrafında birleşecekleri biçiminde bir anlayış ortaya konulmuştur.

minde bir anlayış ortaya konulmuştur.

TEK ÇATI PARTİSİ BUGÜNÜN İHTİYACI DEĞİL

Tek çatı partisi ile seçime girmenin bugün tartışılan sorunları aşmaya hizmet etmeyeceği, halk güçlerinin geniş birliğini sağlamada rol oynamayacağını düşünen çevreler bu tutumlarını şöyle açıklıyorlar, "Bu her hangi bir parti ismine duyulan kaygı değildir. Türkiye genelinde bir çatı partisi olarak bazı partiler önerilse de günümüzün ihtiyacı bu değildir. Bu geniş güçlerin birliğini daraltan, birleşebilecek halk güçlerini zora sokmak olacaktır. Eğer, tüm güçlerin ve halkın iradesini temsil edecek bir çatı partisine ihtiyaç varsa bu seçim çalışmaları da bir olanak olarak değerlendirilerek önümüzdeki yıllarda örülebilir. Ancak, Türkiye'de yıllardır örülmüş bulunan ön yargıların ve şartlanmışlıkların kırılması için yerel inisiyatiflerin önünü açmak ve halk katılımıyla yerelde girecek partiyi belirlemek daha gerçekçidir. Aşağıdan bir halk hareketi yaratmadan üstten çatı derde deva değildir. Geçmiş pratik bunu kanıtlayan örneklerle doludur. Emekçiler egemen sınıfın böl, parçala yönet politikalarının derin etkisinden çıkarılmadan "Sol birlik"le bir yere varılamayacağı açıktır. Sağ-sol gibi bölünme, Türk-Kürt gibi yargılar, laik-anti laik, Alevi-Sünni gibi farklılıkları ve buradan kaynaklı ön yargıları bertaraf etmenin en kolay yolu merkezden bir parti dayatarak "seçenek dayatmak" değil, yerellerin kendi çabalarıyla en geniş halk yığınlarını bir araya getirmek için buldukları çözümdür."

Dahası yerellerde bile tek partiyi dayatmak yerine belde, ilçe veya illerde güçlü halk birliğini ve kazanmayı sağlayacak parti hangisiyse onunla girmek gereklediği diyen emekçi kesimler bugün tek çatı altında girmenin koşullarının bulunmadığını, 3 Kasım seçimlerinde ortaya çıkan durumu genişletmek, güçlendirmek ve Türkiye'nin demokratikleşmesinde çıkarı bulunan tüm halk kesimlerini birleştirip ortak bir mücadele platformuna yöneltmek için yerel halk inisiyatiflerinin geliştirilmesinin bir tarihi zorunluluk olduğunu dile getiriyorlar. Merkezden gösterilen bir partinin "sol", "Kürtçü", "Sosyalist" "dinci" vb. sıfatlarla anılması yerelde kendisini bu sıfatların herhangi birisiyle uyuşturmayanların sırt dönmeye ve başka seçenekler aramasına neden olacağını, ancak yerel inisiyatifler yerelin özgünlüğünü gözetenek bu sorunu daha demokratik ve halkçı bir yaklaşımla çözebileceğini ve birlikte hareket edecek güçleri bu şekilde genişletebileceklerini düşünerek seçimlere giriyorlar.

OLANAKLAR DEĞERLENDİRİLDİ

Bugünün Türkiye'sinde tek parti çatısı altında seçime girmeyi önermek bir dayatma olur. Dayatmacı politik kulvarlar yerine, halkın katılımıyla belirlenen ve bir mücadele kültüründen geçerek geniş halk kitlelerinin ekonomik ve politik isteklerine yanıt olabilecek, halkın bir araya gelebileceği, önyargılarından uzaklaşabileceği kanallar açmak gerekli ve zorunludur. Bu bakımdan her hangi bir partiden oluşacak bir "çatı partisi" Türkiye'nin geleceğini örme isteği ve iddiasında olanların tutumu olmamalıdır. Bu kısa vadeli, dar ve geleceğin demokratik Türkiye'sini örmede yetersiz kalacak bir tutum olur.

Elbette Türkiye'yi kurtaracak olan işçi sınıfının iktidaridir. Ancak işçi ve emekçi milyonların ortak hareket etmesi ve birbirinden farklı politik çevrelerin asgari talepler etrafında, bir halk cephesi yaratmak için tek bir parti çatısı altında seçimlere girmeleri ihtiyacı duyulabilir. Ama bunu bir halk hareketinin üzerine oturtmak, köyde,

mahallede, semtte, ilçede, ilde, fabrika ve işletmelerde; hayatın içinde, üretim ve hizmet alanlarında örnek gerek. Bugün seçimlerde bir araya gelme eğilimi gösterenlerin bile aşağıdan oluşan bir çalışma ile hem birbirlerine güven duymaları, hem halk güçlerinin bu oluşumlara ve kendi gücüne güven duyabilmesi için bu seçimin sunduğu olanaklar değerlendirilebilirse bunun önü açıktır. Günlük yaşamda, beraber çalışarak halka sadakat ve fedakarlıkta mesafe kat ederek bu örülebilir. Bunların gereği yapılmadan bir çatı partisi ile halkın karşısına çıkmak söylendiği gibi her zaman "sinerji" yaratmaya-caktır.

Burjuva politikacılara ve politikalar karşı tek çare emek güçlerinin yerel işbirliği yapması ve seçimlere oluşturdıkları platformlarla katılmalarıdır.

Türkiyeli devrimcilerin 28 Mart 2004 seçimlerinde halka önerceği seçim taktiği, 1970'lerden beri defalarca denenmiş olan, halkı sosyal demokrasinin kuyruğuna takılmaktan kurtarıp halk hareketlerinin içinde yer almaları gerektiğine inandırmak ve emekçilerin zaferi için bunun şart olduğuna ikna etmektir.

Bu amaç doğrultusunda bir araya gelen halk güçleri yerellerde ittifak oluşturdular.

YERELLERDE İTTİFAK RÜZGARLARI

Bu yıl yapılacak yerel seçimlerin, daha önceki seçimlerden oldukça farklı bir yönü bulunuyor. İlk defa Türkiye'nin dört bir yanında meslek örgütlerini, sendikaları da kapsayan demokratik ittifaklar kuruldu. Üstelik bu yerel platformlar, parti merkezlerinde "çatı partisi" tartışmaları devam ederken yayılıyor. Bir çok kesim bu oluşumların, Türkiye'nin siyasal kültürüne önemli bir katkı sağlayacağı görüşünde.

İstanbul, Ankara, İzmir, Adana gibi büyük kentlerin yanı sıra, hemen her ilde kurulan yerel platformlar, alternatif bir belediyeçilik anlayışını hayata geçirmek amacıyla halkın taleplerini dikkate alan programlar etrafında çalışmalarına başladılar bile. Platformlarda EMEP, DEHAP, ÖDP, SHP, Özgür Parti, Hak-Par ve SEH'in yerel örgütleri bulunuyor. Ayrıca birçok yerde sendikalar, meslek örgütleri, aydınlar da bu girişimlere destek veriyorlar.

Yerel platformların en önemli özelliği, adayların halkın katılımıyla belirlenecek olması. Ayrıca ortaya konulan programlar da benzer bir yöntemle oluşturulacak. Yerel ittifaklar, belediyeçilik anlayışında da aynı ilkeyi hayata geçireceklerini vurguluyorlar. Belediyenin alacağı tüm kararlarda halk, kuracağı meclisler ve yerel oluşumlar aracılığıyla söz sahibi olacak. Platformların yayınladıkları deklarasyonlarda temel vurgu halkçı ve demokratik bir belediyeçilik üzerine. Deklarasyonlarda bu anlayışın hem uluslararası sermayenin dayatmalarına karşı çıkmayı hem de AKP hükümetinin emekçi düşmanı politikalarını engellemeyi hedef alacağı belirtiliyor. Böyle bir belediyeçilik anlayışının sadece hizmeti temel almadığı ifade edilen deklarasyonlarda, çalışma yaşamındaki kötü koşulların ortadan kaldırılmasının, demokratik uygulamaların hayata geçirilmesinin de hedeflendiği belirtiliyor. Uzun süre tartışılan "çatı partisi" kurulması görüşmelerine son veren güçler yerel ittifaklarda buluşuyor.

BİR ÇOK İLDE İTTİFAK YAPILDI
Çeşitli illerde ve ilçelerde (ADANA, SİNOP/MUĞLA, MERSİN, TUNCELİ, ADIYAMAN, GAZİANTEP, BUCA/SOMA, TRABZON, ANKARA, İZMİR, MALATYA...) aralarında DEHAP, EMEP, ÖDP, ÖTP, SDP, SHP ve birçok sivil toplum örgütlerinin bulunduğu seçim platformları oluşturuldu.

(devamı arka sayfa)

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Amerikan Rüyası Globalizm

İnsan oğlu doğar ve doğduğu andan itibaren çevresinden etkilenecek büyümeye başlar.

Şu an 25 yaşımdayım.

Ben henüz daha çocukken, Türkiye'deki özel televizyonlar yeni yayın yapmaya başlamıştı. Ve bizim için bu çok önemli bir değişimdi.

Orta okula giderken Kuzey Kıbrıs'ta uzun aradan sonra ilk kez bir sinema açılmıştı ve ben sinema ile o dönemde tanışma fırsatı bulabilmişim.

O zamanlar oynadığımız bilgisayar oyunları sadece Commodore 64'ün klasik oyunlarından ibaretti.

En büyük zevkimiz ise arkadaşlarla bir tarlayı saha olarak seçip, içindeki taşları temizlemek, topladığımız kireçleri ezip, sahanın çizgilerini belirlemek ve tabi son olarak da Galatasaray, Fenerbahçe, Beşiktaş... diye takımlara ayrılarak maç yapmaktı.

Şimdi ise hemen hemen her köyde bir halı saha mevcut, taşları temizleyerek saha yapmaksa çok gereksiz bir şey.

Evet zaman hızla akıp gitmekte, Teknoloji gelişmekte, insan oğlu için hayat daha da bir "kolaylaşmakta".

Her ne kadar her yeni doğan gün, on binlerce insanın aklıktan ölümünü "müdelese de", globalizm denilen, kapitalizmin yeni sömürü biçimi, gün geçtikçe daha da bir gelişmekte.

Gelişirken de önüne çıkan her türlü kültürü ve toplumsal değerleri yerle bir edip yoluna devam etmekte.

Çocuklar artık sadece Türkiye özel TV kanallarını değil, dünyadaki tüm TV kanallarını izleyebilmekte.

Sinemaya gitmek artık sıradan birşey, her gün Amerikan filmleri vizyonlarda boy göstermekte.

Bilgisayar oyunları ise artık internet üzerinden dünyanın diğer ucundaki kişilerle yapılmakta, en gözde oyunlar ise, amacı karşıdaki oyuncuyu çeşitli silahlarla öldürmek olan "beyni geliştirme" oyunları olmaktadır!

Gençlerin en büyük zevki ise her hafta gerçekleştirilen partilere gidip alkol almak.

Dedik ya zaman geçmekte,

Değişime "ayak uydurma"yı ret edenler, saatin çarkları arasına sıkışıp ezilmekte.

Değişim bizlere "Amerikan Rüyası"nı kendi ülkemize taşıma fırsatı verirken,

Gençler Amerikanvari sokak çeteleri kurmakta!

"Sınırsız özgürlük" gençlerin sınırsız alkol ve uyuşturucu kullanmasına olanak tanırken, Liselerde gençler okul tuvaletlerinde uyuşturucu kullanmakta, Cinsel ilişkiye girme yaşı orta okullara kadar düşmekte.

Ne de olsa "Avrupai" bir yaşam arzulamak,

"Avrupai" bir yaşam şekli gerektirmekte!

Günümüzde gençlik için en temel ihtiyaç ise "özgürlük".

Gençlere göre ise özgürlük, Amerikan filimlerindeki gibi yaşamak, tıpkı pop starlar gibi giyinmek ve hareket etmek.

Ne de olsa artık globalizm var!

Ülkeler arasındaki sınırlar ortadan kalka dursun, Irak, Afganistan, Kıbrıs ve sayısız ülkede işgaller devam ederken,

Her gün 40 bin insan aklıktan ölürken, Ve her yıl 40 milyon kişi savaşlar nedeniyle ölürken,

"Amerikan Rüyası" tüm ülkelere taşınmakta!

Peki ama insan soruyor,

"Yahu bu Amerika denen yerde sadece açlık, savaş ve işgal mi var?!"

Ama durun bir dakika, zaten tüm bunların sorumlusu da Amerika değil mi zaten?!

Son iki senede iki ülkeyi işgal eden,

Geçmişte adamızda EOKA ve TMT'yi kurdurtan ve bizleri savaştıran,

Şimdiye kadar sol hareketin güçlendiği hemen hemen her ülkede askeri rejimlerin başa gelmesini sağlayan,

Afrika'da on binler aklıktan ölürken her sene tonlarca eti sıf et sektörü çökmesin diye denize atan,

Bizim şu "Rüyalar Ülkesi Amerika" değil miydi sahil!

Evet globalizm gelişmekte,

Ve dünya halkları her geçen gün biraz daha fakirleşmekte!

Gençlik mi?

Gençlik "Amerikan Rüyasını" kendi ülkesinde yaşamakta!

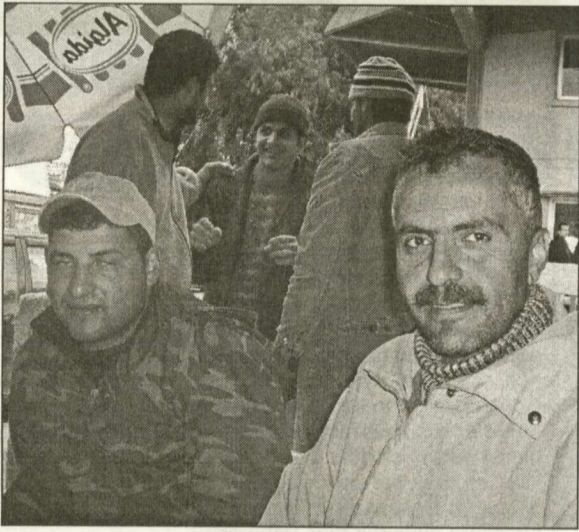
Ve tüm bu kapitalist kuşatma arasından, bir ışık parlamakta! Açlığı ve sömürüyü ortadan kaldıracak, Dünya halklarını özgürlüğe kavuşturacak bir ışık.

Ya kuşatma dağıtılacak,

Ya da "Amerikan Rüyası" dünyayı kana bulamaya devam edecek. Karar bizlerin, karar üretenlerin, karar sömürülen büyük çoğunluğun.

GÜNEY'DE ÇALIŞAN BİR İŞÇİ İLE SÖYLEŞİ

Hazırlayan: Canan Onurer- Ziya Çelik

Kuzey Kıbrıs'ta iş bulamayıp, her gün Güney Kıbrıs'ta çalışmak için sınırları geçen işçi sayısının sekiz bin civarında olduğu söylenmektedir.

Seçim döneminde Kuzey Kıbrıs rejimi barkod sistemini devreye sokmaya çalıştı.

Ancak rejim işçilerin yükselen protesto-su karşısında bu yeni uygulamayı, seçim dönemi olmasını da göz önünde bulundurarak geri çekmek zorunda kalmıştı.

Her gün Güney'e çalışmak için giden işçilerden Ahmet Yurdal gazetemiz, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek'in sorularını yanıtlarken aslında işçilerin büyük çoğunluğunun düşüncelerini de dile getirmiş oldu.

Yeni hükümetin gündeme getirdiği ve işçilere uyguladığı barkod sistemini nasıl değerlendiriyorsunuz?

A.Y:Biz geçişlerin kolaylaşması için bu uygulamayı isteriz. Bizim çalışma saatimiz, 7'dir. Bir Kuzey, bir de Güney barikatında oyalanırsak, o gün çok zor gider. Örneğin bugün güney tarafında yoklama vardı. Bizim zamanımız dardır.

Barkod olayının işçilere ne getirip ne götürdüğünü düşünüyorsunuz?

A.Y:Biz formları görmedik, formlarda ne yazacak bilmiyoruz. Vergi alınacak mı,

haftalıkların ne kadar olduğunu formlara yazmamız zorunlu olacak mı, bu konuları bilmiyoruz. Ama öyle birşey varsa, ben bunu kabul etmem! Formlarda haftalık ücreti vs yazılacaksa, bir de vergi alınacaksa ben buna karşıyım, bunu kabul etmem. Ben 7 ay Leymosun'da kaldım. Bir seneye yakın da PEO üyesiyim, sendikaliyim. İşçilerin seçim zamanı yaptıkları eylemde ben de vardım.

Size bir önceki hükümetin yaptığı buna benzer uygulamalar ile bu uygulamanın farkı nedir?

A.Y:Bakan Özkan Murat bunu söyledi. Formlarda haftalık ücret yazılmayacak

dedi. Ama biz güvenmiyoruz. Şu anda görmediğimiz birşeye tamam diyemeyiz. Seçimlerden önceki yapılanlarla seçim sonrası yapılanlar arasında bir fark yok. Ne geçmiş hükümet ne de şimdiki hükümet bizimle ilgilenmedi. İlgisi yoktur bizlere. İşte sabahdan bir keresinde bakanlar geldiler, merhaba dediler, böyle bir sistem var dediler ve Mercedes'lerine binip çekip gittiler. İşçiyle dertleşmek için gelmediler. Şimdiki hükümetten beklentilerimiz çoktur. Biz eylem yaptığımızda bize sahip çıkan barış yanlısı partiler şimdi yoklar.

Peki, o eylemde size sahip çıkan partilerden CTP, şimdi böyle bir uygulamayı, barkod uygulamasını hayata geçirmek istiyor. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

A.Y:Formları görmeden bu uygulamaya evet diyemeyiz. İşçiler birlik olacak ki, devlete baskılar yapalım. Eğer kabul etmeyeceğimiz bir uygulama gerçekleştirse, yine eylem yaparız. Korkumuz yok! Yani biz CTP diye veya BDH veya DP diye düşünmeyiz. Biz, kendi haklarımızı, çıkarlarımızı gözönüne getirmek zorundayız. Ben KKTC'de işlemem ki vergi ödeyim. Rum kesiminde işlerim

ama Rum kesimi hükümeti dahi vergi almazken KKTC hükümeti neyin vergisini alacak? Doğru birşey değil bu!

Bakan, formlarda böyle maddenin olmayacağını söyledi. Kartı gösterip geçeceğimiz söylendi. Burda bizim isteğimiz, rahatça, beklemeden kuzeyden geçmek. Zaten Rum tarafında da haftada 1-2 kez yoklama yapılıyor. Nasıl biz kendimizi koruyorsak o da doğal olarak kendini korumak zorundadır. Baf'a giden insanlar var. Beklemek, o yüzden olmalı. Eskisi gibi eziyetler var, yok değil. Yani UBP dönemindeki rezillikler şu anda gene var. Ben 3.5 aydır güneye geçerim, geçişlerde de kimliği veya kartı gösteririm. Dönüşte kimlik vermezdim, kağıdı verir geçerdim, şimdi de 3 gündür kimliği de isterler. Çıkışta kuzeyden kimliğimizi de isterler. Bu bir ezigdir, eziyettir.

Biz yorgun argın geliyoruz, evimize bir an önce gidelim, rahat edelim istiyoruz, bir de burada bekliyoruz. Biz kuzeyden rahat geçmek istiyoruz. Güneyden çok rahat geçiyoruz. Hatta, polisler artık bizi tanıdıkları için bazen kimlik bile istemiyorlar geçerken. Ama kuzeyde zorluk var. Bu bize bir ezigdir. Polis sayısı da az. 2 tane polis koyarlar oraya, bundan dolayı da yığılma, bekleme çok olur. Barikattaki polisleri de çoğaltsınlar.

Peki, bu yeni barkod sisteminde bir art niyet görüyor musunuz? Maaşlarınızı öğrenmeye çalışırlarsa ya da vergi almak isterlerse ne düşünürsünüz?

A.Y:Böyle birşey yaparlarsa, bunu hiçbir işçi kabul etmez ve o formlara da imza atmazlar. O zaman bunların hiç kimse kalmaz. Ben tabii ki bir art niyet sezdim. Demin de söyledim, ben şimdiki hükümete de güvenmiyorum. Kesinlikle güvenmiyorum. Ama zaman içinde belki yanılırim düşüncemde, belki düzelir ama güvenmiyorum. Halkın çıkarlarını korumaları gerekir. Bizim çıkarlarımıza uygun şeyler olursa biz tabii ki yardımcı oluruz.

Ben sabahleyin Rum tarafına geçtiğimde onlar bana ne form verir ne başka bir şey. Ben çıkartırım Rum kimliğini ve geçerim. Ama ben burada, kuzeyde,

KKTC kimliğimi de çıkartırım, bir de kağıdı çıkartırım, alır bilgisayara bakarlar. Demek ki ben Kıbrıs vatandaşı değilim. Ben böyle düşünürüm. Beni Rum tarafı kabul etti, kimlik de verdi, bilgisayara bile bakmaz, geçerim ama burda böyle birşey yok! Bizim istediğimiz, kolaylıkların olmasıdır.

Size şimdiye kadar sahip çıkan olmadı mı?

A.Y:Hiçkimse! Şu anda benim sendikam PEO'dur ve PEO'nun bu taraftaki sendikası Dev-İş'tir. O da ilgilenmez. Gelmedi Dev-İş'in mensupları buraya. Hiç gelmediler. Biz istiyoruz ki, Dev-İş buraya gelsin, Ali Gulle gelsin, bizimle sorunlarımızı paylaşsın. Ben güneyde bir Rum'la aynı işi yaparım ama ondan daha az kazanırım. Sendikam da var. Dev-İş, PEO ile işbirliği yapar. Ama Dev-İş bugüne kadar gelip bizimle, hiçbir işçiyle ilgilenmedi. Seçim zamanı geleceklerse hiç gelmesinler. Ne UBP döneminde, ne şu anki hükümet hiç ilgilenmedi bizimle. Güvenmiyorum bunlara, hiç kimseden de korkum yok!

Yani işçiler birlik olsalar, biz bunlardan haklarımızı söke söke alırız. Mesela o gün eylemi yaptık, söke söke aldık hakkımızı, tepki alınca işçiden, uygulamayı dondurdular. Kim toplayacak, birleştirecek bu işçiyi de hükümete gidip baskı yapalım? Yoktur! Bizimle sendikamız bile ilgilenmiyor. Bugün bana Dev-İş gelsin ve desin ki "bu parayı almadıkça işe gitmeyeceksiniz". O zaman işveren, sendikanın önerdiği parayı ödemeye mecbur kalacak. Kuzeyden hangi sendika geldi işçinin hakkını aramak için? Ali Gulle'yi eylemde gördüm, aldı eline mikrofonu, çıktı konuştu. Ama o zaman seçim vardı. Yani, kısacası benim fikrim, bunlara güvenmiyorum.

Sohbet için çok teşekkür ederiz. Sizlere kolay gelsin diyoruz.

A.Y:Ben teşekkür ederim. Çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Yerel platformlarda bir araya gelen DEHAP, EMEP, ÖDP, Özgür Parti, SDP ve SHP, merkezi düzeyde de "Demokratik Güçbirliği" adıyla seçimlere katılacağını 29 Ocak'ta Ankara'da biraraya gelerek ilan etti ve bir deklarasyon yayınladılar.

DEKLARASYON

Emekten, demokrasiden, barıştan, özgürlükten yana olan siyasi partiler olarak bizler, 28 Mart 2004 tarihinde yapılacak olan yerel yönetim seçimlerinde demokratik, bağımsız bir ülke, halkçı ve katılımcı yerel yönetimler için demokratik bir seçenek yaratmak üzere biraraya gelmiş bulunuyoruz.

Halkımız, 'laik ve şeriatçı' kamplaşmasının kısıracına mahkum değildir. Demokratik güçbirliği halkımızın kendi alternatifidir. Emegün, toplumsal barışın ve demokrasinin egemen olduğu bir Türkiye umudu artık yanıtsız kalmayacak. Edirne'den Hakkari'ye kadar ülkenin dört bir yanında ortaya çıkan yerel inisiyatifler, karşınızda bulunan bizleri birleştirdi. Demokratik Güçbirliği halkın iradesidir. Biz bu iradeye 'evet' diyoruz. Halktan yana olduğunu söyleyen herkesi bu iradeye 'evet' demeye çağırıyoruz.

Ülkemiz ciddi sorunlarla 28 Mart yerel seçimlerine giriyor. AKP iç ve dış çıkar çevrelerinin desteği ve anti-demokratik seçim yasaları sayesinde 3 Kasım genel seçimlerinde birinci parti oldu. Şimdi halkımız, yüzde 34 oyla Meclis'te çoğunluğu alan AKP'nin bu seçimlerde de tüm yerel yönetimleri ele geçireceği kaygısına kapıldı.

Demokratik Güçbirliği bu kaygıları dağıtacak, seçmenin çaresiz olmadığını gösterecektir.

İktidar Seçeneği

28 Mart seçimlerinde halk AKP'ye karşı Demokratik Güçbirliği'ni iktidar seçeneği yapacaktır.

Bir senelik iktidarında AKP kime hizmet ettiğini gösterdi. AKP hükümeti kısa sürede ülkemizin kaynaklarını elden çıkararak halkımızı karanlık bir geleceğe doğru sürükledi. Dış borç batağına sürüklenmiş olan ve yabancı güçler karşısında güçsüzleştirilmiş Türkiye'nin gidişi tüm halkımızı kaygılandırıyor. AKP, Türkiye'nin ekonomik dayanağı olan işletmeleri peşkeş çekerek, özelleştirmelerle son derece yüksek olan işsiz sayısına yenilerini ekleyerek, zamlarla halkı bunaltarak, kendisine oy verenler de dahil olmak üzere, herkese gerçek yüzünü göstermiştir.

Bizler aşağıda imzası olan partiler, AKP politikalarından zarar gören sendikalar, demokratik kitle örgütleri, meslek odaları, aydınlar, sanatçılar, ilerciler, yurtsever, demokrat bütün kişi ve kurumlarla bir araya gelerek bu seçimlerde güçlerimizi birleştiriyoruz.

Her il, ilçe ve beldede gerçekleştiren güçbirliği, demokrasi ideallerimize uygun olarak oluşturulmuş yerel platformlarda, adaylarını demokratik yön-

temle belirleyiyor, yerel programını yapıyor ve seçim çalışmasını yürütüyor.

Halkçı adaylar

Adaylarımız; geçmiş çalışmaları ve siyasi mücadeleleri ile halkçı ve demokratik yerel yönetim politikalarımıza uygun adaylar olacak. Demokratik Güçbirliği'nin adayları; rant peşinde koşmayan, yerel yönetimlere kendi ya da çevresinin çıkarları için değil, halka hizmet ve halk için çalışmaya hazır kişiler olacaktır.

Merkezi iktidarın baskısından uzak, yerelde her konuda yetkilendirilmiş, seçilmişlerin sadece seçenlere hesap verdiği ve onlar tarafından görevinden alınabildiği bir yerel yönetim anlayışını savunuyoruz. Hükümetin getirdiği Kamu Yönetimi Yasa tasarısı ise neo-liberal ekonomik politikaları yerellere taşıyor. Yerel yönetimleri ve kamuyu halka hizmetten alıkoyan, hizmetleri piyasalaştıran ve özelleştirme yoluyla tamamen rant alanına aktaran, ancak parası olanın hizmet alabileceği yerel yönetim anlayışına son vermek için Yerel Yönetim Seçimleri'ne giriyoruz.

Yerel yönetimlerde Demokratik Güçbirliği platformlarımız, gerek seçimlerden önce gerekse yerelerde yönetimlere geldiklerinde, tüm çalışmalarında şeffaf, halka hesap veren, halkın denetimine açık, halkın yerel yönetim

politikalarının saptanmasına katılımına olanak sağlayan bir tutum ve örgütlenme içinde olacaklardır.

Yeni bir umut

Yerel Demokratik Güçbirliği platformlarımız, aynı zamanda, ülkemizin genel politik sorunlarına halkın demokratik örgütleri olarak da müdahale edecektir. Ülkemizin en önemli sorunlarında; Kürt sorununun demokratik çözümünde, ülkemizin bağımsızlığı ve demokratikleşmesinde, halkımızın IMF ve emperyalist güçlerin boyunduruğundan kurtarılmasında, ülke kaynaklarına sahip çıkmada, gericiye karşı aydınlığı savunmada tek alternatif; oluşturduğumuz Demokratik Güçbirliği'dir.

Tüm halkımızı, emek, demokrasi ve barış güçlerini Türkiye'nin her yerinde ve hayatın her alanında demokratik güçbirliklerini geliştirmeye, güçlendirmeye ve bugün için yerelerde, yarın ise genelde iktidar olmak için çalışmaya çağırıyoruz. Demokratik Güçbirliği, yeni bir Türkiye için halkın gerçek iktidarını kurma doğrultusunda yeni bir umut olmaktadır. Bu umudu gerçekleştirmek, yoksulluğa, yolsuzluğa, rantçılığa son vermek tüm emekçilerin, dışlanan kesimlerin, kadınların, gençlerin kendi ellerindedir.

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk